

NUORET AIKUISET SEURAKUNNASSA
Kirkkonummen suomalaisen seurakunnan nuorten aikuisten ryhmä
syksystä 2010 kevääseen 2013

Heidi Tervahauta

NUORET AIKUISET SEURAKUNNASSA

Kirkkonummen suomalaisen seurakunnan nuorten aikuisten ryhmä
syksystä 2010 kevääseen 2013

Heidi Tervahauta
Opinnäytetyö, syksy 2013
Diakonia-ammattikorkeakoulu,
Sosiaalialan koulutusohjelma
Kristillisen lapsi- ja nuorisotyön
suuntautumisvaihtoehto
Sosionomi (AMK) +
kirkon nuorisotyönohjaajan virka-
kelpoisuus

TIIVISTELMÄ

Tervahauta, Heidi. Nuoret aikuiset seurakunnassa – Kirkkonummen suomalaisen seurakunnan nuorten aikuisten ryhmä syksystä 2010 kevääseen 2013. Kauniainen, syksy 2013, 72s., 10 liitettä.

Diakonia-ammattikorkeakoulu, Sosiaalialan koulutusohjelma, Kristillisen lapsi- ja nuorisotyön suuntautumisvaihtoehto, sosionomi (AMK) + kirkon nuorisotyöntekijän virkakelpoisuus.

Opinnäytetyöni on toimintatutkimus, jossa tutkin Kirkkonummen suomalaisen seurakunnan nuorten aikuisten ryhmätoimintaa. Nuorten aikuisten ryhmä aloitti Kirkkonummen suomalaisessa seurakunnassa toimintansa syksyllä 2010. Ryhmän toiminta oli kolmevuotinen ja päättyi keväällä 2013. Tutkimuksessani määrittelin nuoret aikuiset Kirkkonummen pienryhmän mukaan.

Tämä tutkimus keskittyi vuonna 2010 syntyneen pienryhmätoiminnan tarkasteluun. Seurakunnassa oli ollut aikaisemminkin toimintaa nuorille aikuisille vuosina 2005–2007, mutta se oli päättynyt nuorten aikuisten muutettua pois paikkakunnalta. Uuden nuorten aikuisten toiminnan keskeiset muodot olivat raamattupiiri ja vapaaehtoistoiminnan toteuttaminen.

Tutkimustehtäväni oli raportoida nuorten aikuisten toimintaa Kirkkonummen seurakunnassa ja tutkia, kuinka toiminta vaikutti nuoriin aikuisiin. Taustayhteisönä toimi Kirkkonummen suomalaisen seurakunnan aikuistyö. Seurakunnan aikuistyö vastasi nuorten aikuisten toiminnasta ja budjetoinnista. Tutkimusaineistoni koostui ryhmätoiminnan aikana muodostuneista asiakirjoista ja muista toiminnan kannalta oleellisista aineistoista. Merkittävin tutkimusaineisto oli ryhmän jäsenten antamat haastattelut.

Keskeisenä tuloksena tutkimuksessani nousi ryhmäläisten osallisuus. Ryhmäläisille oli erityisen tärkeää, että he saivat osallistua ryhmän suunnitteluun ja toteuttamiseen. Toimintaan vaikuttaminen ja vastuiden jakaminen koettiin tärkeänä ryhmätoiminnassa. Tuloksissa käy ilmi myös, kuinka nuorten aikuisten toiminnan järjestämiseen vaikuttavat kohderyhmän muuttuvat elämäntilanteet. Monissa aikaisemmissa tutkimuksissa todettiin nuorten aikuisten sitoutumattomuudella olevan merkittävä vaikutus ryhmän toimintaan. Tämä ei kuitenkaan käynyt ilmi Kirkkonummen nuorten aikuisten ryhmässä. Toimintaan sitoutuminen oli yksi toimintamme vahvuus.

Asiasanat: nuori aikuinen, vapaaehtoistyö, ryhmäytyminen, ryhmäprosessi, toimintatutkimus, osallisuus, sitoutuminen ja seurakuntayhteys

ABSTRACT

Tervahauta, Heidi. The young adults in the Parish – Kirkkonummi's parish of Finnish of a young adult's group from 2010 Autumn to Spring 2013. Kauniainen, Autumn 2013. Language: Finnish. 72p., 10 appendices.

Diaconia University of Applied Sciences. Degree Programme in Social Services, Option in Christian Youth Work. Degree: Bachelor of Social Services.

This thesis is an action research in which I have researched the young adult group activities in the Kirkkonummi Finnish Parish. The Young Adults group started in the autumn 2010 and ended in the spring 2013. The Kirkkonummi Finnish Parish offered group activities for young adults over the period of 2005-2007, but the activity was finished because young adults moved away from Kirkkonummi.

This research focuses on the young adults' small group activities. The young adult activities were the main forms of the bible circuit and voluntary implementation of volunteering. The research target was to describe young adults' activities in Kirkkonummi: How they utilize activities and how the activities impact the participants. Kirkkonummi Finnish Parish adult work was the object of this research.

The research data is collected from the group formed during the operation and of the documents and other operational maintenance -relevant data. The most significant research data is provided by interviews of the group members.

The main result of the research was the importance of involvement in the group. For the group members it was particularly important to be able to participate in the design and implementation of the activities. Furthermore the commitment to the activities increased the commitment to the congregational communion. In contrary to previous researches the commitment was considered as strength. The commitment also contributed to the situation of young adult life.

Keywords: young adults, action research, volunteering, Team-building, group process, involvement, commitment and congregational communion

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	8
2 NUORET AIKUISET	10
2.1 Kuka on nuori aikuinen?	10
2.2 Nuoren aikuisen kehitystehtävät.....	12
2.3 Nuori aikuinen kirkossa.....	14
2.3.1. Case-Kallio –projekti	15
2.3.2 Nuori aikuinen kirkon jäsenenä -hanke	15
2.3.3 Kirkon missio ja Kirkkonummen seurakunnan strategia.....	16
3 VAPAAEHTOISTOIMINTA OSANA NUORTEN AIKUISTEN TOIMINTAA	17
3.1 Kirkkonummen suomalaisen seurakunnan vapaaehtoistyö.....	17
3.2 Aikuistyön pienryhmätoiminta	18
4 RYHMÄTOIMINTA	19
5 TOIMINTATUTKIMUKSEN LÄHTÖKOHDAT.....	21
5.1 Toimintatutkimuksen menetelmä	21
5.2 Tutkimusaineisto	21
5.3 Haastateltavat	23
6 NUORTEN AIKUISTEN RYHMÄTOIMINTA.....	24
6.1 Toiminnan aloitus.....	24
6.1.1 Rakenne	26
6.1.2 Näkyvyys	26
6.2 Ryhmäytyminen ja vastuiden jakaminen	26
6.3 Toiminnan kehittäminen.....	27
6.4 Toiminnan kulta-aika	28
6.4.1 Vapaaehtoistyö.....	29
6.4.2 Syksyyn 2012 valmistautuminen ja toiminnan kehittäminen	29
6.5 Päävastaavan vaihtuminen	30

6.6 Lopettaminen	31
6.7 Raportointi	31
6.7.1 Toiminnan alkuvaiheen kuvio	32
6.7.2 Toiminnan loppuvaiheen kuvio	33
7 KOKEMUKSIA NUORTEN AIKUISTEN RYHMÄSTÄ	35
8 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA	37
8.1 Oma motiivi	37
8.2 Määritelmä ja kehittämistehtävät	38
8.3 Vapaaehtoistoiminnan merkitys ryhmälle	39
8.4 Seurakunnan rooli	40
8.5 Ryhmän ylläpidon haasteita	40
8.6 Tutkimustuloksien yhteenveto	41
8.6.1 Osallisuus	42
8.6.2 Sitoutuminen	43
8.6.3 Seurakuntayhteys ja kristillisen identiteetin tukeminen	44
8.7 Tutkimusmenetelmän analysointi	44
8.8 Tutkimuksen eettisyys	45
8.9 Jatkotutkimus ehdotukset	47
8.10 Ammatillinen kasvu	48
8.11 Omaa pohdintaa tutkimuksesta	49
LÄHTEET	51
LIITE 1: LEHTI-ILMOITUS	56
LIITE 2: MUISTIO	57
LIITE 3: ENSIMMÄINEN MAINOS (2010)	59
LIITE 4: PÄIVÄKIRJA	60
LIITE 5: MUISTIO - KEHITTÄMISPALAUTE KEVÄÄLLÄ 2011	61
LIITE 6: TOIMINTASUUNNITELMA 2011SYYS JA 2012 KEVÄT	63

LIITE 7: MUISTIO - KEHITTÄMISPALAVERI KEVÄT 2012.....	67
LIITE 8: TOIMINTASUUNNITELMA 2012SYYS JA 2013 KEVÄT.....	69
LIITE 9: JOHTAVAN DIAKONIA TYÖNTEKIJÄN HAASTATTELUKYSYMYKSET.....	72
LIITE 10: HAASTATTELUKYSYMYKSET	73

1 JOHDANTO

Sinä tärkeänä päivänä otin suunnan kohti alttaria. Jännitys oli mieltä kutkuttavaa ja valkoisen alban helma hipoi kirkon lattiaa. Pelkäsin kompastuvani, sillä alba oli totaalisen suuri ylläni. Oli odotetun hetken eli konfirmoinnin aika. Konfirmaatiopappini lausui sanat:

– Rakkaat nuoret. Teidät on kastettu tähän uskoon ja olette saaneet sen mukaista opetusta. Tahdotteko Jumalan armon avulla osoittaa tämän uskon elämässänne?

Vastasimme yhteen ääneen: - Tahdon.

– Jumala vahvistakoon teitä lupauksessanne ja kiinnittäköön teidät Kristukseen.” (Kirkkokäsikirja 2000, 66).

Rippikoulut tavoittavat edelleen suurimman osan 15-vuotta täyttävistä nuorista. Vuonna 2010 rippikouluun osallistui 53 651 nuorta eli peräti 84 prosenttia ikäluokasta (Kirkon tiedotuskeskus 2006). Seurakuntien nuoriso- ja varhaisnuorisotyö, joihin rippikoulutyö mukaan luetaan, vetävät Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa eniten nuoria mukaan seurakunnan toimintaan. Elämä-Usko-Rukous -rippikoulusuunnitelmassa (2001) korostetaan, että kirkon tehtävänä on auttaa nuorta elämään ja ymmärtämään sitä uskon todellisuutta, johon hänet on pyhässä kasteessa otettu (Kirkkohallitus 2001, 8).

Joka vuosi rippikoulun käyneistä nuorista 27 000 eli noin 28 prosenttia lähtee mukaan seurakunnan isos- ja kerhonohjaaja toimintaan (Suomen evankelisluterilainen kirkko i.a.). Nuoret ovat erittäin sitoutuneita seurakunnissa heille järjestettävään toimintaan. Isos- ja kerhonohjaajatoiminnassa mukana olevat, sekä muihin avustamistehtäviin osallistuvat nuoret, muodostavat kirkossamme suurimman maallikkoliikkeen (Porkka 2005, 84–85). Suuri kysymys on, mitä tapahtuu niille nuorille, jotka eivät koe isos- tai kerhonohjaajatoimintaa itselleen sopivaksi. Mitä tapahtuu kun nuori varttuu nuoreksi aikuiseksi ja on ”yli-ikäinen” nuorisotyön järjestämään toimintaan? Entä kun opinnot tai työ vaativat muuttoa toiselle paikkakunnalle. Kuinka nuori aikuinen löytäisi uuden seurakuntayhteyden uudella kotipaikkakunnallaan? Onko kirkolla velvollisuus tukea nuorta hänen matkatessaan kohti seuraavaa elämänkaareen vaihetta?

Näitä edellä olleita kysymyksiä muistan pohtineeni muutettuani opintojeni perässä Kirkkonummelle syksyllä 2010. Uusi elämänvaihe toi mukanaan opettelemisen pääkaupunkiseudulla asumiseen. Onnekseni en muuttanut seudulle yksin, vaan ystävän kanssa. Ajattelimme, että seurakunta voisi tarjota meille paremman mahdollisuuden sopeutua uudelle paikkakunnalle. Etsimme seurakunnasta kohdennettua toimintaa nuorille aikuisille. Osallistuimme toimintaan tekemällä aloitteen nuorten aikuisten toiminnan kehittämisestä. Tästä sai alkunsa nuorten aikuisten toiminta Kirkkonummen suomalaisessa seurakunnassa.

Nuoriin aikuisiin liittyvä opinnäytetyön idea kypsyi toiminnan myötä. Aihe oli itselleni mielenkiintoinen ja se oli kirkon kehittämistoiminnan kannalta merkittävä. Toiminnan jatkuessa seurakunta ilmaisi pyynnön toimintamme raportointiin. Tämä antoi minulle mahdollisuuden toteuttaa opinnäytetyö nuorten aikuisten toiminnasta. Tuolloin emme vielä tienneet, kuinka pitkään toimintaa ylläpidetään.

Opinnäytetyöni on toimintatutkimus, jossa toimintaa tutkitaan toiminnallisesta, osallistuvasta ja kehittävästä näkökulmasta käsin. Toiminnan menneisyydellä ja tulevaisuudella on merkittävä tehtävä toiminnan kehittämisessä, jossa havainnoimisen ja reflektoinnin näkökulmat korostuvat. (Heikkinen 2007, 17.) Tutkimustehtäväni oli raportoida nuorten aikuisten toimintaa Kirkkonummen suomalaisessa seurakunnassa vuosina 2010–2013. Tutkimustavoitteeni oli tutkia ryhmään kuuluvien nuorten aikuisten kokemuksia kohdennetulle toiminnalle. Tukiko toiminta heidän hengellistä kasvuaan? Kokiivatko he seurakuntayhteyttä? Entä onnistuimmeko ryhmän tavoitteissa?

Tutkimukseeni olen valinnut teoreettiseksi viitekehykseksi nuoren aikuisen kehitystehtävät, vapaaehtoistyön ja ryhmätoiminnan määritelmät. Työyhteisötahona opinnäytetyössäni toimii Kirkkonummen suomalaisen seurakunta. Tutkimuksessani määrittelen nuoret aikuiset kohteena olevan Kirkkonummen pienryhmän mukaan. Tutkimusaineistona käytän pienryhmän nuorten aikuisten toiminnasta syntyneitä asiakirjoja. Toimintatutkimuksen oleellisena osana on tutkijan osallistuminen ja tutkiminen toiminnasta käsin (Heikkinen 2007, 19). Nuorten aikuisten toiminnan prosessia kuvaan työni neljännessä luvussa. Tutkimuksen kaksi viimeistä lukua koostuvat tutkimustuloksista. Toimintatutkimukseni lähtökohdat ja tutkimustulokset olen kirjannut kerronnalliseen muotoon (Heikkinen, Rovio & Kiilakoski 2007, 77).

2 NUORET AIKUISET

Nuorille aikuisille suunnatun kirkon toiminnan tavoitteena on vahvistaa nuorten aikuisten kokemusta seurakunnasta ja kirkosta, sekä tukea yhteisöllisyyden merkitystä heidän elämässään. Lisäksi toiminnan tavoitteena on, että nuoret voisivat itse vaikuttaa myös kirkon hallintoon ja heille tarkoitettuun toimintaan. (Kirkon tutkimuskeskus 2012, 163.) Ensimmäiset tutkimukset nuorista aikuisista kirkossa aloitettiin 1980-luvun lopulla, jolloin tutkittiin Nuoret aikuiset Helsingissä -hankkeen myötä 20–29-vuotiaita, perheittömiä nuoria aikuisia (Mikkola 2006, 23). Vuosiin nuoriin aikuisiin ei kiinnitetty seurakunnissa erityistä huomiota. Vasta 2000-luvulla havahduttiin ikäryhmän kirkosta eroamisen suuriin määriin, sekä kiinnitettiin huomiota nuorten aikuisten poissaolemiseen esimerkiksi seurakuntien valtuustoista. (Halme, Mikkola, Niemelä & Petterson 2006, 6.)

Tässä luvussa tuon esille nuoren aikuisen määritelmiä, jotka pohjautuvat kirkon toteuttamiin erilaisiin hankkeisiin ja projekteihin. Hankkeita ja projekteja ovat viitoittaneet kirkon luomat strategiat ja muut kirkon toteuttamat toimintaperiaatteet, jotka pohjaavat kristittynä elämiseen, kuten esimerkiksi seurakunnan vapaaehtoistyö. Tästä toimintaperiaatteesta kerron tarkemmin luvussa kolme.

2.1 Kuka on nuori aikuinen?

Nuorille aikuisille löytyy paljon erilaisia määritelmiä valtakunnalliselta ja kansainväliseltä tasolta. Esimerkiksi kunnallinen nuorisotyö määrittelee alle 29-vuotiaat kuuluviksi nuorten toimintaan (Nuorisolaki 2006, 2§). Suomen perustuslaista ei taas löydy määritelmää nuorille aikuisille. Lain mukaan nuoren aikuisen kriteeri on täysi-ikäisyys, eli 18 vuoden ikä.

Suomen evankelis-luterilaisen kirkko määrittelee nuoret aikuiset 18–29-vuotiaiksi (Kirkon tutkimuskeskus 2008, 153). Tähän ryhmään kuuluvat toiminnassa mukana olevien lisäksi kaikki ne nuoret aikuiset, jotka eivät ole yhteydessä seurakuntaan millään tavalla. Kirkon virallisessa nuoren aikuisen määritelmässä, iän lisäksi tärkeinä tekijöinä ovat nuoren aikuisen elämän vaiheen painopisteet, kuten asettumattomuus, itsenäistyminen

ja nuoren aikuisen identiteetti. (Evangelisluterilaisen kirkon keskushallinto i.a.) Kirkon määritelmää ohjaa perustuslaki.

Kirkon virallisen määritelmän taustalla ovat erilaiset projektit, hankkeet ja tutkimukset. Esimerkiksi 80-luvulla toteutettu Nuoret aikuiset Helsingissä -hanke määritteli kohderyhmän 18–29-vuotiaiksi (Mikkola 2006, 23). Kun taas 2000-luvun alussa toteutetun tutkimustyön kohderyhmänä olivat 20–39-vuotiaat Kalliolaiset nuoret aikuiset (Halme, Mikkola, Niemelä & Petterson 2006, 9).

Tutkimuksessani en tahdo rajata nuoria aikuisia vain ikäjakauman perusteella, vaan määrittelen heidät yli 20-vuotiaiksi, identiteetin muodostumisen ja itsenäistymisen vaiheessa oleviksi nuoriksi aikuisiksi. Dunderfeltin (2004) mukaan nuorten aikuisten kohderyhmä on kirjava joukko ja siitä syystä ikäjakauma on mielestäni huono tapa rajata nuoria aikuisia. Tässä elämänvaiheessa oman identiteetin kehittyminen ja omana itsenään kasvaminen ovat oleellisia kehitystehtäviä. Nuoren aikuisen kehitystehtävät tuovat haasteita myös kohdennetulle toiminnalle, esimerkiksi sitoutumattomuuden näkökulmasta paikkakuntaan, puolisoon tai työhön. (Dunderfelt 2004, 95.) Nuoren aikuisen kehitystehtäviä kuvailen lisää seuraavassa alaluvussa (2.2).

Tutkimuskohteena ovat Kirkkonummen suomalaisen seurakunnan nuorten aikuisten pienryhmän toiminta ja jäsenet. Tutkittavat ovat itsenäisiä, yli 20-vuotiaita, joita kirkon nuoriso-, lapsi- ja perhetyö eivät toiminnallaan tavoita. Määritelmässäni olen painottanut nuoren aikuisen omia sisäisiä ja ulkoisia näkökulmia. Sisäiset näkökulmat viittaavat nuoren aikuisen kehitystehtäviin ja ulkoiset tekijät taas ympärillä tapahtuviin muutoksiin.

Aikaisemmissa tutkimuksissa on todettu, että monen nuoren aikuisen kohdalla luonteva yhteys seurakuntaan syntyy uudelleen siinä vaiheessa, kun hän solmii avioliiton tai perustaa perheen. (Niemelä 2006, 58). Tarkastelen tässä tutkimuksessa nuoria aikuisia Kirkkonummen pienryhmän kautta. Tästä syystä rajaen perheelliset nuoret aikuiset tutkimukseni ulkopuolelle. Sillä pienryhmätoimintamme tavoitti ainoastaan nuoria aikuisia, jotka eivät olleet parisuhteessa.

2.2 Nuoren aikuisen kehitystehtävät

Nuoren aikuisen elämänvaiheeseen eli kehitystehtäviin kuuluvat tavalliset arkipäivän ja elinkaaren vaiheet. Nuoren aikuisen kehitystehtävät poikkeavat lapsen ja nuoren kehitystehtävistä valtavasti juuri itsenäistymisen näkökulmasta. Oman perheen perustaminen, työn tai opiskelupaikan löytäminen ja omien rutiinien, tapojen ja mieltymysten luominen kuuluvat nuoren aikuisen elämänvaiheeseen. (Kuusinen 1997, 313–315.) Nuoren aikuisen kehitystehtävistä on kirjoitettu useita teoksia, jotka sisältävät erilaisia ja syventäviä näkemyksiä elinkaaren kehitysteorioista. Pelkästään jo erilaiset näkemykset tulevat ilmi nuorten aikuisten ikävaiheen määritelmässä. Jorma Kuusinen (1997) esittelee teoksessaan nuoren aikuisen kehitystehtävät Robert J. Havighurstin (1953) esittelemän käsitteen mukaan. Tähän tutkimukseen valitsin Havighurstin teorian, sillä hän kuvaa kaikkein monipuolisimmin nuorten aikuisten kehitystehtäviä. Lisäksi kehitystehtävät olivat havaittavissa nuorten aikuisten ryhmässä.

Havighurst keskittyy kehittämisteoriassaan tarkemmin ympäristön ja yhteiskunnan sosiaalisiin odotuksiin eli organismiseen teoriaan. Hänen mukaansa yhteiskunta odottaa yksilöltä tässä ikävaiheessa erilaisia rooleja, asenteita ja velvollisuuksia. Hän pohjaa teorianaan biologiseen kasvuun ja sosiaalisiin odotuksiin. Havighurst poikkeaa muiden teoreetikkojen näkemyksistä sillä, että hän on jakanut nuoren aikuisen kehitystehtävät kahteen osaan. Ensimmäisessä osassa hän kuvaa myöhäisnuoruutta 16–23-ikävuoteen saakka. Toisessa osassa hän kuvaa nuoria aikuisia 23–35-ikävuoden välillä. (Kuusinen 1997, 311–313.)

Havighurst nimeää myöhäisnuoruuden ensimmäiseksi kehittämistehtäväksi riippumattomuuden omista vanhemmista. Tällä tarkoitetaan uuden vanhempia koskevan mielikuvan piirtymistä niin, että vanhemmatkin ovat erehtyviä ja tekevät virheitä heidän vahvuuksistaan huolimatta. Toiseksi kehittämistehtäväksi Havighurst mieltää valmistautumisen parisuhteeseen. Valmistautuminen ammatin tai työn valintaan on Havighurstin kolmas kehittämistehtävä. Neljänneksi eli viimeiseksi kehittämistehtäväksi hän nimeää yksilöllisen uskomusjärjestelmän kehittymisen eettisestä ja moraalisesta näkökulmasta käsin. Tämä kehitystehtävä tähtää nuoren oman ajatuksen ja uskomuksien muodostamiseen, niin etteivät nuoren aikaisemmat moraaliuskomukset perustuisi täysin vanhempien tai muiden kasvattajien ajatuksiin. (Kuusinen 1997, 313–314.)

Havighurstin myöhäisnuoruuden kehitysvaiheita voisi mielestäni täydentää vielä psykologi Päivi Salomaan (2004) näkemyksillä, jotka hän esittää Itsenäistyvä nuori ja AD/HD -teoksessa. Salomaa kuvaa teoksessaan ”Nuoruus on päättä huimaava matka” ajatuksiaan samankaltaisesti kuin Havighurst kehitystehtävissään. Salomaa kuitenkin tuo vahvemmin teoriassaan esille nuoren seksuaalisen identiteetin muodostumisen ja kehittymisen. Salomaa näkee seksuaalisen identiteetin muodostumisen merkittävänä tekijänä nuoren elämän kannalta. Seksuaalisuuteen Havighurst ei teoriassaan ota käsitteellisesti kantaa. Salomaa painottaa vankkaa näkemystä lapsuuden menettämisestä kun nuori kohtaa nuoruusvaiheen muutokset ja kehitystehtävät. Salomaa viittaa artikkelissaan myös Havighurstin mainitsemaan vanhempien ”kaikkivoipaisuus” -ajattelutapaan, jossa nuori oivaltaa kasvuaan ja vanhempiaan aivan uudeltaisesta näkökulmasta. Salomaa jatkaa, etteivät nämä oivallukset ja näkökulmat ole aina positiivisia, vaan voivat pitää sisällään hyvinkin monimutkaisia ja haikeita hetkiä. (Salomaa 2004, 20.) Salomaan nuoren kehitystehtäviin ja Havighurstin myöhäisnuoruuden teorian jatkeeksi liittyy teoreetikko J. Loevinger (1976). Hän viittaa teoriassaan siihen, kuinka nuori aikuinen on jo kehitykseltään itsetietoisuuden tasolla. Tällä tasolla Loevinger tarkoittaa yksilön itseluottamuksen ja minäkuvan vahvistumista, sekä tilannearviointikyvyn kehittymistä. (Aho 2004, 30–31.)

Havighurstin nuoren aikuisen kehitysvaihe jakautui kahteen osaan, edellä kuvattuun myöhäisnuoruuden (16–23-vuotiaat) ja nuoren aikuisen (23–35-vuotiaat) ikävaiheisiin. Nuoren aikuisen ensimmäiseksi kehitystehtäväksi Havighurst nimeää elämänkumppanin valinnan. Tätä vaihetta seuraa luonnollisesti pariutumisen vaihe eli perheen perustaminen. Kolmantena kehittämistehtävän osa-alueena Havighurst näkee yhteisen talouden hallitsemisen, johon hän rinnastaa työnteon ja vuorovaikutuksen. Kehitystehtävistä neljänneksi Havighurst omaksuu työelämään osallistumisen ja uralla etenemisen. Viimeiseksi nuoren aikuisen kehitystehtäväksi, ennen aikuisuutta, Havighurst katsoo kuuluvaksi eräänlaisen kansalaisvelvollisuuksien toteuttamisen. Nuori aikuinen haluaa osallistua tärkeisiin toimintoihin ja tehdä hyvää vapaa-aikansa rinnalla. Tämä on Havighurstin teorian mukaan selkeä merkki nuoren aikuisen ikävaiheen kehitystehtävien loppuvaiheesta. Yleensä lapsilla on merkittävä tekijä vanhempiensa kansalaisvelvoitteiden toteuttamisessa, esimerkiksi harrastustoiminnan tai koulun vanhempainyhdistyksen kautta. (Kuusinen 1997, 314–316.)

Edellä kuvattujen eri teoreetikkojen kehittämistehtävät antavan uutta näkökulmaa ymmärtää nuoria, jotka ovat matkalla kohti aikuisuutta. Nuoret aikuiset elävät nuoruuden ja aikuisuuden välistä aikaa, jota teoreetikot kuvaavat nuoren aikuisen elämänvaiheeksi. Jotkut teoreetikot näkevät nuoren aikuisen elämän vaiheen osana nuoren elämän vaihetta. Kuitenkin nykypäivänä tutkimukset ja teoriat viittaavat vahvasti nuoren aikuisen omaan kehitysvaiheeseen. Erik Eriksonin (1985, 1993) teoriassa kasvuympäristöllä on merkittävä suhde ihmisen kehitykseen. Erikson näkee itsenäistymisen ja oman identiteetin kehittymisen tärkeänä osana nuoren aikuisen elämän vaihetta. Identiteettikriisi ei ole ainoastaan osa nuoren kehitysvaihetta, vaan kuuluu olennaisesti myös nuoren aikuisen elämän vaiheeseen. (Tamm 2012, 52–53.) Erikson poikkeaa Havighurstista hieman erilaisemmalla näkökulmalla, mutta hänkin käsittelee kehitysvaihetta hyvin normatiivisesta eli järjestystä ohjaavasta näkökulmasta käsin.

Nuorten aikuisten parissa työskentelevien on hyvä tiedostaa kehitystehtävät, heidän kulttuurinsa, tavat ja normit. Opettajille, nuorisotyöntekijöille, sosiaalityöntekijöille, hoitoalalla työskenteleville ja seurakunnan työntekijöille nämä asiat ovat esillä nuoren aikuisen kohtaamisessa. Samansuuntaisesti myös nuorta tai nuorta aikuista voi huojentaa tieto siitä, että haastava tilanne onkin vain yksi osa-alue nuoren aikuisen kehitystehtävää. Mieleen nousevat kysymykset: Mikä on minun polkuni elämässä ja onko minulle paikka seurakunnassa?

2.3 Nuori aikuinen kirkossa

Nuoret aikuiset ikäryhmänä ovat viime vuosina saaneet huomiota tutkimuksissa ja kirkon koulutuksissa, mutta silti edelleen paikallisseurakunnissa heille suunnattua toimintaa on suhteellisen vähän. Erityisiä nuorten aikuisten ryhmiä tai nuorten aikuisten toiminnasta vastaavia työntekijöitä on edelleen vain harvoissa seurakunnissa. Nuorten aikuisten toiminta on pääsääntöisesti keskittynyt eteläsuomalaisiin kaupunkeihin. Lisäksi suurimmissa kaupungeissa on paljon nuorilla aikuisilla eri kristillisten järjestöjen ja seurakuntien järjestämää opiskelijatoimintaa esimerkiksi Helsingissä, Tampereella, Turussa, Joensuussa (Siltala J. 2013).

Nuoret aikuiset ovat väliin putoava kohderyhmä nuoriso- ja aikuistyön välillä (Majamäki 2006, 340). Sen tähden nuorten aikuisten toimintaa ajatellen tulisi toimintaa lähestyä asiakaslähtöisyyden ja kohderyhmän tarpeiden näkökulmasta (Petterson 2006, 79). Seuraavissa ala-luvuissa esittelen muutamia kirkon sisällä toimineita projekteja ja hankkeita, jotka ovat vaikuttaneet nuorten aikuisten toimintaan ja kohderyhmän määritelmään kirkon sisällä. Lisäksi tuon ilmi tutkimukseni työyhteisötahon toimintaa ohjaavat strategiat.

2.3.1. Case-Kallio –projekti

Projekti nimeltä Case-Kallio toimi tutkimushankkeen työnimenä ”Nuoret aikuiset Helsingissä” -tutkimukselle. Tutkimus toteutettiin vuosina 2004–2006, ja siinä tutkittiin nuorten aikuisten osallisuutta Kallion seurakunnan nuorten aikuisten toimintaan. Tutkimuksen kohderyhmänä toimivat 18–39-vuotiaat nuoret aikuiset. Tutkimusaineistoa kerättiin haastatteluiden avulla. (Halme, Mikkola, Niemelä & Petterson 2006, 6–9.)

Tutkimuksessa käytettiin hyväksi olemassa olevia verkostoja ja ammatillista osaamista eri työaloilta. Projektia mukana toteuttamassa olivat Helsingin seurakuntayhtymä, Kirkon tutkimuskeskus, Diakonia-ammattikorkeakoulu ja alan opiskelijoita. Projektin kah-tiajaon periaatteilla tähdättiin teoreettiseen ja käytännöllisiin tuloksiin. Teoreettisen puolen tavoitteena oli edistää nuorten aikuisten toimintaa tuottamalla tietoa kohderyhmän tavasta elää. Lisäksi haluttiin saada tietoa nuorten aikuisten arvomaailmasta, sekä suhtautumisesta kirkkoon ja seurakuntaan. Käytännöllisyydellä haluttiin tehostaa yhteistyötä eri seurakuntien, seurakunnan työmuotojen ja kirkon valtakunnallisen nuorten aikuisten toiminnan välillä. (Halme, Mikkola, Niemelä & Petterson 2006, 6–7.)

2.3.2 Nuori aikuinen kirkon jäsenenä -hanke

Nuori aikuinen kirkon jäsenenä on hanke, joka toteutettiin Kirkkohallituksen ja Kirkkopalvelut ry:n yhteishankkeena vuosina 2006–2009. Hankkeen tarkoituksena oli tarkastella nuoria aikuisia kirkon jäseninä. Tämä hanke oli jatkoa Kirkkohallituksessa vuosina 2004–2006 toteutetulle nuorten aikuisten ja kirkon suhdetta selvittävälle työskentelylle.

Hankkeen raporttia täydentää Sanna-Maaria Tornivaaran ja Henna Hauta-ahon toimittama teos ”Kirkosta kiinni!”. (Nuori aikuinen kirkon jäsenenä 2009, 2–3.)

Hankkeen tavoitteena oli vahvistaa nuorten aikuisten kristillistä identiteettiä ja kasvua aikuisen uskonnollisuuteen. Lisäksi tavoitteena oli, että nuori aikuinen kokee itselleen merkitykselliseksi asettua vuorovaikutussuhteeseen kirkon kanssa. Tärkeää olisi, että kirkon perustoiminnassa otettaisiin huomioon entistä paremmin nuoren aikuisen elämänkysymykset ja hengelliset tarpeet. Tarkoituksena ei kuitenkaan ollut ensisijaisesti luoda uusia toimintamuotoja vaan uudistaa kirkon perustoimintaa. Uudistuksilla tavoiteltiin kohderyhmän huomioon ottamista, sekä olemassa olevan toiminnan kriittistä arviointia. Hankkeen toimenpiteiden kokonaisuus hahmottui neljälle osa-alueelle, joita ovat: kristillinen identiteetti, seurakuntatyö, vaikuttaminen ja viestintä. (Nuori aikuinen kirkon jäsenenä 2009, 2, 11.)

2.3.3 Kirkon missio ja Kirkkonummen seurakunnan strategia

Meidän kirkko – osallisuuden yhteisö –strategia vuoteen 2015, tiivistää kirkon perustehäväksi eli missiokseen kutsua ihmisiä armollisen Jumalan yhteyteen. Kirkon Missio on luoda elämään kestävä perusta, sekä rohkaista välittämään luomakunnasta ja lähimmäisistä. (Meidän kirkko – Osallisuuden yhteisö, 2007.)

Kirkkonummen suomalaisen seurakunnan nuorisotyön strategia painottaa kristillisen kasvatuksen tukemisen tärkeyttä. Nuorisotyö järjestää monenlaisia tilaisuuksia, joihin nuorilla on mahdollisuus lähteä mukaan omasta tahdostaan. Seurakunnan aikuistyön tavoitteena taas on antaa aikuisille rohkaista kristillisessä uskossa elämiseen, vahvistaa erilaisen toiminnan avulla seurakuntayhteyttä ja kutsua heitä palvelemaan seurakuntaa omilla lahjoillaan. (Nuorityön strategia i.a.; Aikuistyön strategia i.a.) Seurakunnan tehtävänä on tukea seurakuntalaisten hengellistä ja henkistä kasvua kaikin tavoin.

3 VAPAAEHTOISTOIMINTA OSANA NUORTEN AIKUISTEN TOIMINTAA

Seurakunta luokituu vapaaehtoistoiminnan perusteella kolmannen sektorin palveluntarjoajaksi. Kolmas sektori eroaa muista palveluntarjoajista siten, että toiminnan tuottaminen perustuu vapaaehtoistoimintaan. Vapaaehtoistoiminnan historia pohjaa kansalais-toimintaan, jota toteutettiin liberaalisessa länsimaisessa yhteiskunnassa. Toimintaa kehitettiin ja kehitetään edelleenkin hyvinvoinnin edistämiseksi. Taustalla voi olla ajatus siitä, ettei julkinen valta huolehdi kansalaisten hyvinvoinnista riittävästi. Tästä johtuen vapaaehtoistoiminta on julkisen palvelun tarjoamisen jatkeena. (Koskiahho 2002, 446, 453.)

Seurakunnan vapaaehtoistoiminnan tarkoituksena on hyväntekeväisyyden toteuttaminen järjestön periaatteiden mukaan, ilman ansiotuloja. Toiminnan tarkoituksena on olla kaikin puolin vapaaehtoista ja hyvän tekemistä (Suurella sydämellä 2007–2013). Vapaaehtoistoiminnan osaamisen ydin on kokemus. Kokemus on voinut ohjata vapaaehtoistojen toiminnasta kiinnostumiseen. (Koskiahho 2002, 457.) Vapaaehtoistoimintaan osallistumisen syitä on monia, jotka kaikki ovat yhtä tärkeitä (Kurronen 1989, 6). Seurakunnan vapaaehtoistoiminnassa yksi merkittävistä tekijöistä, on sen uskonnollinen viitekehys. Vapaaehtoistyöhön sisältyy hyvin erilaisia tehtäviä kuten ryhmätoimintaa, kuo-ro-, ruuanjako-, messuavustus- ja niin edelleen. (Suurella sydämellä 2007–2013). Näiden edellä mainittujen tehtävien taustalla on lähimmäisen palveleminen ja auttaminen (Matt. 22:39.)

3.1 Kirkkonummen suomalaisen seurakunnan vapaaehtoistyö

Kirkkonummen suomalaisessa seurakunnassa vapaaehtoistyötä toteutetaan eri työalojen kesken. Suomalaisen seurakunnan johtavan diakoniatyöntekijän Mika Siltalan (2013) arvio on, että Kirkkonummella on noin 200 vapaaehtoista eri työmuotojen palveluksessa.

Seurakunnan vapaaehtoistoiminta tavoittaa laajalti kaikenikäiset toimijat. Seurakunnalle vapaaehtoistoiminta on kantava voima. Toiminta mahdollistaa seurakunnalle: *Työvoi-*

maresursseja, osaamista, seurakuntayhteyttä; tekijöille taas mahdollisuutta toteuttaa itseä, oppia uutta, käyttää taitojaan ja laajentaa sosiaalista reviiriään. (Siltala 2013.)

3.2 Aikuistyön pienryhmätoiminta

Kirkkonummen suomalaisen seurakunnan aikuistyöstä vastaava kappalainen Tuula Peura on sitä mieltä, että aikuisten toiminnassa merkittävin vapaaehtoistoiminnan muoto on ryhmätoiminta (Peura 2013). Kirkkonummen suomalaisessa seurakunnassa kokoontui keväällä 2013 noin 16 erilaista aikuistyön pienryhmää, jotka kokosivat yhteensä 142 osallistujaa (Kirkkonummen suomalainen seurakunta 2013).

Ryhmän ohjaaminen keskittyy kaikkiin vapaaehtoisuotoihin, sillä vapaaehtoiset muodostavat toiminnallaan tai osallistumisellaan ryhmän. Ryhmiä on suunnattu erilaisille kohderyhmille ja eri-ikäisille. Ryhmänohjaajan tehtävää hoitavat yleensä seurakunnan vapaaehtoistyönkoulutuksen käyneet seurakuntalaiset. Pienryhmätoimintaan osallistumiseen on useita syitä, mutta muutamat niistä voivat liittyä vertaistukeen, uskonnollisiin syihin, toisten auttamisen haluun, oppimiseen (Koskiahio 2002, 456). Peura (2013) toteaa, että vapaaehtoistoiminnassa merkittävää on koota ihmisiä säännöllisesti yhteen. Seurakuntayhteyteen kutsuminen toiminnan kautta ja säännöllisesti yhteydessä oleminen palvelevat niin seurakuntalaisia kuin työntekijöitäkin. Antaminen ja saaminen ovat osa vapaaehtoistoimintaa, jonka monet vapaaehtoistoimijat ovat kokeneet merkittävänä. (Peura 2013.)

Kirkkonummella nuorten aikuisten pienryhmän toiminta perustui vapaaehtoisuuteen ja nuorten aikuisten haluun kokoontua yhteen Jumalan Sanan äärelle. Nuorisobarometrin (2012) mukaan yli 20-vuotiaat ovat aktiivisia vapaaehtoistoimijoita (Myllyniemi 2012, 18). Tämä tutkimus nuorten osallisuudesta vapaaehtoistoimintaa tukee Havighurstin kehitysteoriaa, jossa nuori aikuinen tuntee halukkuutta osallistua kansalaistoimintaan eli vapaaehtoisuuteen (Kuusinen 1997, 316). Vapaaehtoistoiminta oli merkittävä osa tutkimukseni tuloksia. Opinnäytetyöni viimeiseen lukuun olen kirjannut vapaaehtoistyön tuloksien merkitykset tarkemmin. Luvussa kuusi kuvaan ryhmätoimintaa ja samalla käsittelen tarkemmin vapaaehtoistoimintaamme.

4 RYHMÄTOIMINTA

Ryhmä muodostuu joukosta ihmisiä. Ryhmällä on yhteinen tavoite ja päämäärä toiminnassaan. Ryhmän jäsenet toimivat vuorovaikutuksessa keskenään. Ryhmäprosessin yhteydessä jokaisella jäsenellä on ryhmässä oma tehtävä ja rooli. Ryhmätoiminnan jatkumisen myötä yksilön roolit saattavat vaihtua tai vahvistua. Toiminnan jatkuminen luo ryhmään omat käyttäytymispiirteitä ja tapoja, eli normeja. Jäsenet toimivat vuorovaikutuksessa keskenään. Ryhmän sosiaalisen kulttuurista käy ilmi, kuinka ryhmän jäsenet suhtautuvat toisiinsa. (Laine 2004, 203.)

Ryhmä tuntee toisiaan ja tavoitettaan kohtaan vetovoimaa. Ryhmän vetovoimaa voidaan kuvata myös ryhmän kiinteydellä. Ryhmän kiinteydellä eli koheesiolla tarkoitetaan ryhmän jäsenten yhteensä tuntemaa vetovoimaa. Koheesioon liittyvät oleellisesti ryhmän sitoutuminen, aktiivinen osallistuminen ja yhteen kuuluvuuden tunne. Kun yksilö sitoutuu ryhmän toimintaan, hän sisäistää ryhmän normit ja toimii ryhmässä tavoitteellisesti. Ryhmän koheesiolla on merkitystä ryhmälle sekä yksilölle. (Laine 2004, 203, 205.)

Voimakas koheesio antaa ryhmälle hyvän ilmapiirin ja viihtyvyyden, jossa ryhmän jäsenet kommunikoiva ja jakavat ajatuksiaan avoimesti. Voimakas koheesio vahvistaa emotionaalista ja sosiaalista hyvinvointia, joka yksilölle tuottaa turvallisuuden tunnetta ja luottamusta. (Laine 2004, 203, 205.)

Kun nuori tuntee olonsa turvalliseksi, hän uskaltautuu kysymään mieltänsä askarruttavia asioita. Ryhmäturvallisuus on tärkeää yksilön itsetunnon ja turvallisuuden tukemisen kannalta. Turvallisen ryhmän tavoitteena on tukea nuoren identiteettiä ja hänen psyykkistä turvallisuuttaan. Tavoitteena on myös auttaa ja rohkaista nuorta selviämään elämästä yksin ja yhdessä muiden ihmisten kanssa. (Aalto 2000, 22.)

Nuorten yhteenkuuluminen ryhmässä lisää osallisuuden ja sitoutumisen tunnetta. Yhteenkuuluvuus tukee, osallisuuden kautta, nuoren sitoutumista toimintaan, sekä lisää halukkuutta ottaa vastuuta ja vaikuttaa toimintaan. Aktiiviset nuoret ovat seurakuntien pääoma. (Toivanen & Tukeya 2005, 357.)

Perustamamme nuorten aikuisten ryhmä, toimi Kirkkonummen seurakunnassa pienryhmäperiaattein. Pienryhmässä jäsenmäärä jää yleensä alle kahdeksaan. Pienen jäsenmääränsä ansioista pienryhmä mahdollistaa jäsenten vuorovaikutuksellisuuden ja aktiivisuuden ryhmässä. (Kurronen 1989, 17) Ryhmän ohjaaminen ja ryhmään sitoutuminen vaativat molemmat ryhmänohjaajilta ja jäseniltä kiinnostusta sekä motivaatiota. Ohjaajan rooli on merkittävä ryhmäturvallisuuden kannalta. Ryhmäturvallisuudesta puhuttaessa, tarkoitetaan ryhmäytymistä eli ryhmän tavoitteellisen toiminnan prosessinomaista suoriutumista. (Aalto 2000, 69–70, 74.) Seuraavassa luvussa kuvaan nuorten aikuisten ryhmätoimintaa Kirkkonummen suomalaisessa seurakunnassa.

5 TOIMINTATUTKIMUKSEN LÄHTÖKOHDAT

Opinnäytetyössäni tutkin Kirkkonummella nuorten aikuisten ryhmän toimintaa vuosina 2010–2013. Tutkimustehtäväni oli raportoida nuorten aikuisten toimintaa Kirkkonummen seurakunnassa ja tutkia, kuinka toiminta vaikutti nuoriin aikuisiin. Taustayhteisönä toimii Kirkkonummen suomalaisen seurakunnan aikuistyö. Seurakunnan aikuistyö vastasi nuorten aikuisten toiminnasta. Tutkimusmenetelmäksi olin valinnut toimintatutkimuksen. Seuraavaksi kuvaan tutkimukseni eri osa-alueet.

5.1 Toimintatutkimuksen menetelmä

Toimintatutkimukset tarkoituksena on toteuttaa tutkimusta reflektioivasta ja havainnoivasta näkökulmasta käsin. Tutkimalla toiminnan kaarta havainnoivasta ja reflektioivasta näkökulmasta kyetään arvioimaan tulevaisuuden toiminnan näkymiä ja kehittämään toimintaa eteenpäin.

Toimintatutkimuksen tavoitteena on, että tutkija osallistuu itse aktiivisesti toiminnan toteuttamiseen ja kehittämiseen yhdessä muiden toimijoiden kanssa. Lisäksi toimintatutkimuksen tarkoituksena on kehittää toimintaa sosiaalisesta ja vuorovaikutuksellisesta näkökulmasta käsin. Tämä mahdollistaa myös muiden toimijoiden aktiivisen osallistumisen ja mielekkään toiminnan. Myös toiminnan kehitysvaiheet ovat merkittävässä roolissa toimintatutkimuksessa. (Heikkinen, Rovio & Kiilakoski 2007, 78–81.)

5.2 Tutkimusaineisto

Tutkimusaineistona tutkimuksessani olen käyttänyt Kirkkonummen suomalaisen seurakunnan nuorten aikuisten ryhmän toimintasuunnitelmia vuosilta 2011–2013 (LIITE 6 & 8) ja syksyllä 2010 toiminnan aloittamisesta laadittua muistiot (LIITE 2). Liitteistä löytyvät myös ryhmän aloituksesta kirjoitettu lehtiartikkeli (LIITE 1), ensimmäinen mainos (LIITE 3), päiväkirja (LIITE 4) ja toiminnan kehittämispalautteiden muistiot (LIITE 5 & 7), sekä tutkimuksen haastattelukysymykset (LIITE 10).

Päiväkirjan materiaalia en ole liittänyt tutkimukseeni tekstinä, vaan se löytyy lehtiönä. Liitteet ovat lajiteltu tutkimukseeni kronologisessa aika järjestyksessä. Alla olevasta Taulukosta 1 käy ilmi, milloin tutkimusaineisto on luotu ja kuinka sitä on toiminnan kannalta hyödynnetty.

Lukukausi	aineisto 1	aineisto 2	aineisto 3
Syksy 2010	Muistio (LIITE 2)	Päiväkirja(LIITE 4)	Mainos (LIITE 3)
Kevät 2011	Muistio (LIITE 5)	Päiväkirja(LIITE 4)	Mainos (LIITE 3)
Syksy 2011	Toimintasuunnitelma (LIITE 6)	Päiväkirja(LIITE 4)	
Kevät 2012	Toimintasuunnitelma (LIITE 6)	Päiväkirja (LIITE 4)	Muistio (LIITE 7)
Syksy 2012	Toimintasuunnitelma (LIITE 8)	Päiväkirja(LIITE 4)	
Kevät 2013	Toimintasuunnitelma (LIITE 8)		
Syksy 2013	Haastattelut (n=3) (LIITE 10)		

TAULUKKO 1. Tutkimusaineisto

Mennyt toimintaa arvioitiin aina kauden päätteeksi. Kehittämispalautteen myötä luotiin tavoitteet ja visiot seuraavalle toimintavuodelle. Näin toimiessamme pyrittiin saamaan tutkimusaineistoa, jonka ansiosta kyettiin arvioimaan ja refleктоimaan mennyttä sekä tulevaa toimintaa. Toiminnan jokaisena lukukauden kehittämispalaverissä syntyi uusia menetelmiä ja tapoja, miten uudistaa toimintaamme ja tehdä työ näkyväksi. Halusin tutkimustani rajata niin, että jätin osan materiaalista pois, kuten esimerkiksi kaikki toimintamme tuottamat mainokset, tapahtumien suunnitteluhetket ja iltojen kävijöiden tilastot. Tutkimusaineiston lisäksi tulokset pohjautuvat omiin havaintoihini.

5.3 Haastateltavat

Opinnäytetyössäni tutkin niitä ryhmän jäseniä, jotka osallistuivat haastatteluun. Haastattelun kolme ryhmäläistä, jotka olivat olleet toiminnassa mukana noin kolmen vuoden ajan. Tutkimuksen ulkopuolelle jäi yksi ryhmäläinen, joka oli toiminnassa mukana vähemmän aikaa. Haastateltavista jokainen oli osallistunut toiminnan kehittämiseen suunnittelupalaverien yhteydessä, sekä ottanut vastuuta ryhmästä toiminnan aikana. Kolmi-vuotisen toiminnan aikana, he olivat kiinnostuneita nuorten aikuisten toiminnasta ja vaikuttivat aktiivisina jäseninä toiminnan loppuun asti.

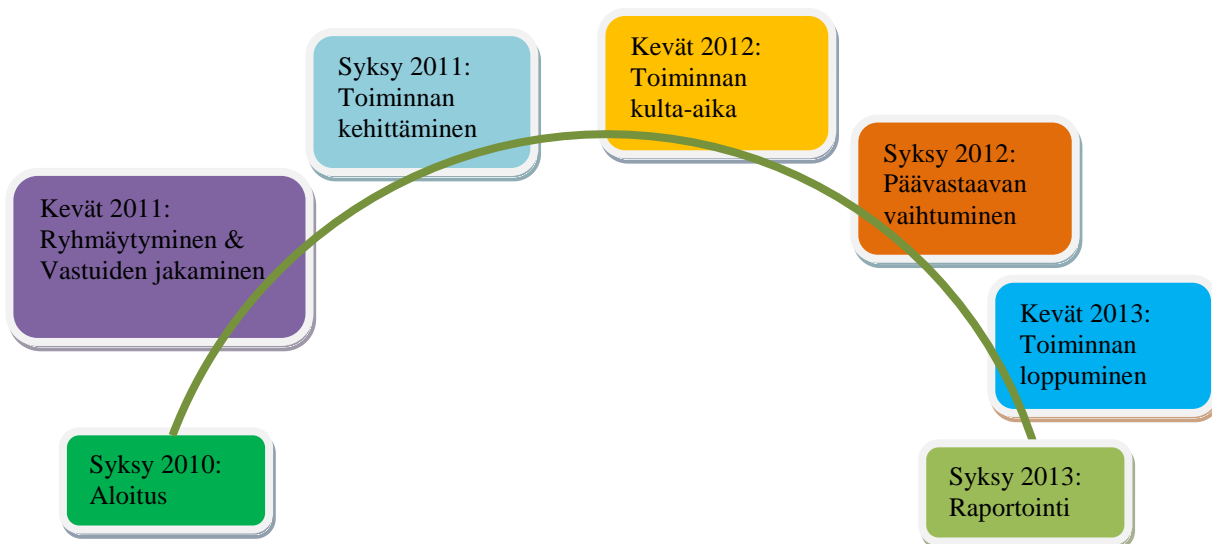
Kaikki kolme haastateltavaa ovat iältään 20–30-vuotiaita nuoria naisia, joilla jokaisella on kristillinen tausta. Vain muutamat olivat olleet seurakunnan toiminnassa mukana pienestä pitäen. Haastateltavista kaksi kolmesta oli itsenäisesti eläviä nuoria aikuisia. Heistä kaksi oli työssäkäyviä ja yksi opiskeli päätoimisesti. Kaikilla oli yhteinen kokemus siitä, etteivät he olleet varsinaisen nuoriso-, lapsi- tai perhetyön kohderyhmäläisiä.

Haastattelumenetelminä tutkimuksessani käytin teema- ja sähköpostihaastattelua. Kaikille kolmelle haastateltavalle lähetin haastattelukysymyksiä (LIITE 9) etukäteen. Haastatteluista kaksi toteutin teemahaastatteluna. Kolmannen haastattelu toteutin sähköpostihaastatteluna, haastateltavan nykyisestä asuinpaikkakunnasta johtuen. Sähköpostihaastateltavalle olin antanut kysymyksiin liittyvää informaatiota ja ohjeistusta puhelimitse. Vastaamisajaksi oli hänelle määritelty viikko. Sen viikon aikana hänellä oli myös mahdollisuus ottaa yhteyttä ja tarkentaa kysymyksiäni, mikäli tarve olisi sitä vaatinut.

Toteutetuista teemahaastattelusta vain toinen nauhoitettiin. Haastattelupäivät sovittiin haastateltavien kanssa etukäteen, jotta kyettiin ottamaan huomioon henkilökohtaiset menot. Molemmat haastattelut toteutettiin saman viikon aikana lokakuussa. Ensimmäinen haastattelu toteutui 2.10. ja toinen 6.10. Varsinaiset haastattelut kestivät noin tunnin verran. Tämän olin ilmoittanut haastateltaville etukäteen. Haastattelut toteutettiin kotonani ja kirjastossa. Kokonaisuudessaan haastattelutilanne kesti yksi ja puolituntia, sillä haastattelu herätti hyvää ja pohdiskelevaa keskustelua. Keskustelu koski lähinnä kysymyksien ulkopuolelle jääviä teemoja.

6 NUORTEN AIKUISTEN RYHMÄTOIMINTA

Tutkimustehtäväni oli raportoida nuorten aikuisten toimintaa Kirkkonummen suomalaisessa seurakunnassa ja tutkia toiminnan vaikutusta kohderyhmään. Tässä luvussa selviää, millaisiin tutkimustuloksiin toimintatutkimuksessani on päädytty. Nuorten aikuisten toiminnan kehittämisvaiheista olen luonut kuvion, jossa käy ilmi toiminnan kaari vuosilta 2010–2013. Kuvio tarkastelee toimintaa vastuiden ja kehittämisen näkökulmasta. Lukukautisista muutoksista voidaan nähdä, että toiminnalla on ollut useampia kehitysvaiheita. Olen otsikoinut seuraavat alaluvut kaaren vaiheiden mukaan. Luvun lopussa analysoin nuorten aikuisten haastatteluja. Käytän tutkimuksen haastatteluosiossa heidän lainauksia. Suorilla lainauksilla haluan elävöittää tutkimukseni tekstiä ja jakaa ryhmäläisten ajatuksia ja kokemuksia toiminnasta, kuten he ovat ne ilmaisseet.

KUVIO 1. Nuorten aikuisten toiminnan kaari 2010–2013

6.1 Toiminnan aloitus

Muutettuani ystäväni Heli Salmen kanssa Kirkkonummelle elokuussa 2010, aloimme etsiä seurakunnan nettisivuilta toimintaa, johon nuorina aikuisina voisimme osallistua. Kotiseurakunnassamme Torniossa olimme molemmat mukana seurakunnan nuorisotyötoiminnassa ja osallistuimme nuorten aikuisten toimintaan. Kotiseurakuntamme (19 000) jäsenmäärä oli Kirkkonummen (22 000) seurakuntaan verrattuna hieman alhai-

sempi (Kirkkolaiva 2012; Kirkkonummen suomalainen seurakunta i.a). Torniossa nuorten aikuisten toiminta oli 2009 keskittynyt pääasiassa raamattupiiriin ja musiikkitoimintaan. Näihin toimintoihin osallistui kymmenkunta nuorta aikuista. Yhteistyötä nuorisotyön kanssa toteutettiin tiiviisti, mutta kuitenkin toiminta oli riippuvainen aktiivisista ja omatoimisista nuorista aikuisista. Kotiseurakunnallani ei esimerkiksi ollut nuorten aikuisten toiminnasta vastaavaa työntekijää, vaan nuorten aikuisten oma-aloitteisuus ja aktiivisuus pitivät Tornion seurakunnassa nuorten aikuisten toimintaa yllä.

Uuden elämänvaiheen myötä halusimme seurakuntayhteyden jatkuvan, vaikka kotiseurakuntamme vaihtuikin. Oletimme, että Kirkkonummelta löytyisi myös kohdennettua toimintaa nuorille aikuisille. Kirkkonummi oli kotipaikkakuntaamme verrattuna paljon suurempi kunta. Nettisivuilta kävi kuitenkin ilmi, ettei kohdennettua nuorten aikuisten toimintaa ollut sillä hetkellä. Seurakunta etsi nuorten aikuisten toimintaan vastuunkantajia:

Valitettavasti meillä ei ole tarjota nuorille aikuisille toimintaa. Mikäli olet kiinnostunut nuorten aikuisten toiminnan ohjaamisesta ota yhteyttä seurakuntapastoriin. (Kirkkonummen suomalainen seurakunta i.a)

Otimme yhteyttä työstä vastaavaan seurakuntapastoriin, Paula Närheen, ja sovimme tapaamisajan. Koimme kohdennetun toiminnan tarpeellisenä, sillä halusimme kokea seurakuntayhteyttä oman ikäistemme nuorten aikuisten kanssa. Samalla voisimme tukea toinen toisiamme uskossa, jakaa kokemuksiamme ja toimia vertaistukena toisillemme. Pastori Närhen kanssa aloitimme syyskuussa 2010 toiminnan suunnittelun. Useissa nuorten aikuisten toimintaa koskevissa suunnittelupalavereissa esille nousi ajatus seurakuntayhteydestä ja toiminnasta, jossa huomioitaisiin nuorten aikuisten tarpeet ja elämän vaiheet. Nuorten aikuisten identiteetin ja hengellisyyden tukeminen nähtiin myös merkittävänä.

Nuorten aikuisten toiminnan tavoitteena oli muun muassa kehittää ja vaikuttaa Kirkkonummen suomalaisen seurakunnan nuorten aikuisten toimintaan. Samalla toiminta tuki nuorten aikuisten identiteettiä, hengellistä elämää ja mahdollisti seurakuntayhteyden. Toiminta pyrki tuomaan eri työmuotoja tutuiksi kohderyhmällemme. (LIITE 6 & 8)

6.1.1 Rakenne

Varsinainen ryhmätoiminta käynnistyi syyskuussa 2010. Kokoonmistilana toimi tuolloin Kirkkonummen seurakunnan kerhotila, Lyanin yläkerta. Paikka oli alustavasti varattu käyttöön vuodeksi eteenpäin. Kokoonmistiskerrat olivat parittoman viikon lauantai-iltoina. Illat kestivät ryhmän aloitusvaiheessa kolme tuntia (kello 18–21).

Iltoihin sisältyivät kuulumiset ja keskustelu, tarjoilu, varsinainen ohjelma, sekä hartaus. Varsinainen ohjelma piti sisällään monipuolista toimintaa, joka auttoi meitä tutustumaan toisiimme ja vahvisti ryhmäytymistämme. Kävimme muutamia kertoja ulkoilemassa, sauvakävelyllä ja pulkkamäessä. Leivoimme yhdessä, pidimme käsityötuokioita ja ohjasimme draamaa, sekä vietimme musiikki- ja pelihetkiä. Hartaudet ja keskustelut kulkivat usein käsi kädessä kirkkovuoden kanssa.

6.1.2 Näkyvyys

Mainostimme nuorten aikuisten toimintaa avoimena ryhmätoimintana. Toiminnasta suunniteltiin ja työstettiin vuonna 2010 ensimmäinen ryhmäilmoitus -mainos (LIITE 3). Ilmoituksesta kävi ilmi ajan ja paikan lisäksi iltojen rakenne ja ohjaajien yhteistiedot ilmoittautumista varten, sekä tulevan toiminnan sisältö. Ryhmän ja mainoksen markkinointi tapahtui seurakunnan nettisivuilla (www.kirkkonummenseurakunnat.fi) ja paikallis seurakuntalehdessä (Tapulin takaa -seurakuntalehti). Ilmoituksia levitettiin tiedotus- ja ilmoitustauluille eri puolille Kirkkonummea. Lisäksi seurakunnan uuden ryhmän aloittamisesta kirjoitettiin artikkeli paikallislehteen, jossa ohjaajaparini kanssa annoimme haastattelun tulevasta ryhmätoiminnasta. (LIITE 1)

6.2 Ryhmäytyminen ja vastuiden jakaminen

Ensimmäisen toimintavuoden alussa syksyllä 2010, sovimme ohjaajaparini kanssa vastuutehtävistä. Minä vastasin iltojen sisällöstä ja ohjaajaparini toimi yhteyshenkilönä seurakuntaan. Ryhmämme kokoontui syksyllä 2010 noin kymmenen kertaa. Ensimmäi-

set kokoontumiskerrat eivät vielä koonneet osallistujia, mutta aktiivisen markkinoinnin avulla saimme ryhmään kolme jäsentä.

Syksyn 2010 toiminnan aikana tavoitteenamme oli ryhmäyttää nuoria aikuisia niin, että ryhmäläiset yhdessä ottaisivat vastuuta toiminnasta ja iltojen ohjelmista. Tavoitteeseen päästiin onnistuneesti syksyn toimintakauden loppupuolella. Myöhemmin alku keväästä 2011 kierrätimme illan ohjelma- ja hartausvastuita. Lopulta vastasimme kaikki nuorten aikuisten toiminnasta ja kehittämisestä. Kevät kauden aikana myös seurakunnan puolesta illoissamme oli joka toinen kerta vieraileva työntekijä.

6.3 Toiminnan kehittäminen

Ensimmäinen toimintavuosi 2010–2011 oli toimintamme kokeiluvaihetta, sille kuinka tarpeellinen nuorten aikuisten ryhmä on. Keskustelimme ryhmässämme toiminnan tarpeellisuudesta ryhmäläisille. Myöhemmin pastori Närhen kanssa, kehittämispalaverin yhteydessä (LIITE 2), totesimme toiminnan olevan merkittävä nuorille aikuisille. Tästä saimme seurakunnalta luvan jatkaa toimintaamme. Emme olleet laatineet toimintasuunnitelmaa aikaisemmalle toimintavuodelle, mutta tällaista asiakirjaa pastori Närhi suositeli tekemään tulevan toiminnan varalle. Toiminnan kehittäminen sai alkunsa ryhmän ensimmäisestä toimintasuunnitelmasta, jota kokoonnuimme yhdessä työstämään loppukeväästä 2011.

Tulevaa toimintasuunnitelmaa työstäessämme, arvioimme aikaisemman vuoden toimintaa suullisen kehittämispalautteen avulla, josta tein myöhemmin muistion (LIITE 5). Ensimmäisen lukuvuoden (2010-2011) jälkeen kehittämispalautteessa nousivat esille: toiminnallisuus, yhteistyö, yhdessäolo ja hartaudet. Yhteinen tekeminen, rukous ja vuorovaikutus koettiin tärkeänä osana toimintaa. Raskaana pidettiin ryhmän kokoontumisaian pituutta, joka tuolloin aloitusvaiheessa oli kolme tuntia. Samoin myös iltojen vastuutehtäviä ehdotettiin jaettavaksi. Näitä edellä mainittuja elementtejä vahvistettiin ja korjattiin palautteen perusteella. Iltojen kokoontumisaikaa vähennettiin 30 minuutilla ja vastuutehtäviä jaettiin useammalle ryhmäläiselle, jottei vastuu ryhmästä muodostuisi kenellekään liian raskaaksi. Lisäksi iltojen teemat ja vastuut ideoitiin ja jaettiin etukäteen valmiiksi kauden loppuun asti.

Suunnittelu- ja kehittämispalautteen muistion (LIITE 5) pohjalta loimme ohjaajaparini kanssa toimintasuunnitelman tulevalle toimintavuodelle syksy 2011–kevät 2012. (LIITE 6) Kehitimme toimintaamme ryhmäläisten palautteista ja tarpeista käsin. Toiminnan kehittämiseen liittyi myös ryhmän ryhmäytyminen ja heidän osallistuminen toimintaan. Saman aikaan syksyllä 2011 ryhmän päävastuutehtävissä tapahtui muutosta, koska ohjaajaparini ei päässyt enää yhtä aktiivisesti osallistumaan toimintaan töidensä vuoksi. Tuolloin otin itse hoitaakseni ryhmätoiminnan. Sain kuitenkin edelleen tukea toiminnan ohjaamisessa ryhmän jäseniltä ja ohjaajapariltani, sekä seurakunnan työntekijöiltä. Uudelle toimintakaudelle loimme omat tavoitteensa ja ajallisen suunnitelmansa (LIITE 8).

Toiminnan kehittämistä tapahtui myös ryhmän markkinoinnin tasolla syksyllä 2011, jolloin aloitimme tehostetun markkinoinnin uudelleen. Halusimme ryhmämme näkyväksi ja samalla koota iltoihimme uusia jäseniä. Ryhmämme toimi alusta alkaen avoimena ryhmänä. Siksi ilmoitusten sanamuotona käytettiin: ”Tule sinäkin mukaan toimintaan.” Ilmoituksia kanssamme työstäneeltä lähetystyöntekijältä Ritva Karikoivulta saimme positiivisen palautteen ryhmämme avoimuudesta. Hänen mielestään ryhmän pitäminen avoimena toimintana oli hyvä ja viisas päätös, joka palvelee ryhmää ja seurakuntaa (Karikoivu 2011). Markkinoimme yhdessä ryhmämme toimintaa Kirkkonummipäivillä, olimme esillä erilaisissa tapahtumissa, sekä suunnittelimme ja toteutimme tapahtumia yhdessä seurakunnan eri työmuotojen kanssa. Markkinointi ja esilläolo tuottivat tulosta, sillä loppusyksystä 2011, saimme ryhmäämme pari uutta jäsentä.

6.4 Toiminnan kulta-aika

Toimintamme jatkui toimintasuunnitelman mukaisesti pitkälti yli kevään 2012. Syksyllä 2011 alkanut toimintakausi oli vaihderikkainta aikaa toimintamme kannalta. Selkeän ja mielekkään toimintasuunnitelman pohjalta toimintakautta oli mukava toteuttaa. Jäsenmäärät nousivat kauden aikana kahdella jäsenellä. Ryhmämme oli motivoitunut toimintaan. Ryhmän vastuu säilyi edelleen minulla, mutta toiminnan ohjaamisessa ja suunnittelussa ryhmän jäsenet olivat oma-aloitteisesti mukana. Toiminnan kulta-aika oli seurausta onnistuneesta suunnittelusta.

Olimme kirjanneet toimintasuunnitelman tavoitteisiimme pienryhmän vapaaehtoistoiminnan seurakunnassa. Pidimme edelleen omia kokoontumisia entiseen tapaan, mutta samalla osallistuimme vapaaehtoistointaan messujen avustamisessa. Ryhmän vahvuuksilla ja innokkuudella, aloimme kehittää nuorten aikuisten toimintaa ulospäin suuntaavaksi toiminnaksi.

6.4.1 Vapaaehtoistyö

Kirkkonummen seurakunta järjesti Masalan kirkossa erityisesti nuorille aikuisille suunnattuja Ratamessuja syksystä 2011 kevääseen 2012, joiden toteuttamiseen meidät ryhmänä pyydettiin mukaan. Ratamessut eivät laajemmin tavoittaneet kohderyhmää, mutta mukana oleminen oli ryhmäläisillemme kokemuksena hyvä. Vuonna 2012 syksyllä Kirkkonummen keskustan kirkossa aloitettiin uudet kaipauksen- ja luottamuksen messut. Messut oli suunnattu kaikille ja osallistuimme niiden toteutukseen.

Vapaaehtoistointaan osallistuminen poiki yhteistyökuvioita eri seurakunnan työmuotojen kesken. Iltoihimme saapui vierailevia työntekijöitä muista seurakunnan työmuodoista ohjaamaan toimintaa. (LIITE 6) Myöhemmin syksyllä 2012 varsinaiset vapaaehtoistyöt jätettiin ryhmästä pois, sillä ryhmäläisiä oli aktiivisesti läsnä kolme. Koimme, että meistä jokainen pystyi halutessaan osallistumaan itsenäisesti vapaaehtoistointaan.

6.4.2 Syksyyn 2012 valmistautuminen ja toiminnan kehittäminen

Toimintamme aloitti suuren muutoksen valmistautumisen loppukeväästä 2012. Toin ryhmääni tuolloin tiedon päätöksestä lähteä syksyksi kansainväliseen työharjoitteluun Slovakiaan. Helmikuun kehittämispalaverissa (LIITE 7), muutimme rajusti toimintaamme yksinkertaisempaan suuntaan. Halusimme illoistamme selkeitä ja johdonmukaisia. Vaihdoin kokoonmistilamme seurakuntatalolle. Kokoontumispäiväksi päätimme parittomanviikon maanantai-illat. Illoista tehtiin raamattupiirejä, jotka pitivät sisällään kuulumiset, Raamattu hetken, tarjoilun ja hartauksen. Illan kesto oli kaksi tuntia.

Myös iltojen vetovastuita helpotettiin ottamalla käyttöön Mailis Janatuisen Raamattu keskustelumateriaali (2006). Keskustelumateriaali pohjautui Uuteen Testamenttiin, jossa aihealueittain ovat Raamatun tekstit esillä. Näin ryhmäläiset pystyivät ohjaamaan raamattupiirejä ilman, että iltaa tarvitsi etukäteen valmistella sen suuremmin. Illan harjaus sen sijaan vaati edelleen suunnittelua vastaavalta ohjaajalta.

6.5 Päävastaavan vaihtuminen

Suurin muutos toiminnan ja vastuiden näkökulmasta tapahtui toiseksi viimeisenä toimintakautena, syksyllä 2012. Tuolloin toiminnan päävastuutehtävät siirtyivät ryhmämme jäsenelle ja aikaisempi ohjaajaparini palasi takaisin toiseksi ohjaajaksi. Minun oli jätävä hetkeksi toiminnasta pois, koska lähdin suorittamaan kansainvälistä harjoittelua Slovakiaan. Kokonaisuudessa olin toiminnasta poissa lähes koko syksyn 2012 toimintakauden. Tähän muutokseen valmistautumisen aloitimme jo loppukeväästä 2012.

Syksy 2012 toteutui toimintasuunnitelman mukaiseksi. Olimme osanneet ennakoida hyvin tulevan kauden toimintaa. Toiminnan keskittäminen nuorten aikuisten raamattupiiriin oli aikanaan järkevä ratkaisu, joka palveli ryhmää monipuolisesti. Mailis Janatuisen materiaali antoi raamattupiirityöskentelyyn hyvää pohjaa. Ryhmäläiset kertoivat, että olivat jakaneet illanvastuut kävijöiden kesken. Syksyllä 2012 ryhmä toteutti toimintasuunnitelmaa onnistuneesti.

Palasin takaisin toiminnan päävastaavaksi keväällä 2013. Ryhmässämme oli tuolloin tapahtunut vaihtuvuutta ryhmäläisten osalta ja osa alkuperäisestä ryhmästämme oli jäänyt toiminnasta pois. Toiminnan toisena ohjaajaparina jatkoi edellisellä kaudella päävastaavantehtävissä toiminut ryhmämme jäsen, sillä aikaisempi ohjaajaparini muutti toiselle paikkakunnalle. Kehittämispalaverissämme yhdessä työntekijöiden ja ryhmäläisten kanssa muotoilimme toiminnallemme uuden rungon, jossa huomioimme ryhmän jäsenten muutokset ja sen hetkiset voimavarat. Raamattupiiri säilyi entisellä paikallaan. Varsinaisen tarjoilun poistaminen piiristä oli järkevä ratkaisu rahan liikuttamisen ja keskusteluajan kannalta. Koko nuorten aikuisten toiminnan aikana ei kohdennetulle toiminnalle ollut olemassa omaa budjettia vaan kulut maksettiin aikuistyön budjetista.

6.6 Lopettaminen

Nuorten aikuisten toiminta keskittyi keväällä 2013 täysin raamattupiiriin ja kävijämäärät alkoivat taantua. Myös nuorten aikuisten elämänmuutokset näkyivät ryhmässä. Ryhmää oli kolmen vuoden ajan kehitetty tarpeen ja mahdollisuuksien mukaisesti. Yhteisen keskustelun tuloksena päädyimme toimintamme lopettamiseen. Emme omalta osaltamme nähneet enää mahdollisuuksia toiminnan kehittämiseen, sillä osallistujamäärämme oli pudonnut kolmeen.

Ryhmätoiminnan päättäjäiset pidettiin ryhmän jäsenten kesken toukokuussa 2013. Samalla muistelimme mennyttä toimintaa ja kokemiamme asioita. Toiminta lopetettiin virallisesti loppukeväällä 2013. Ryhmämme kokoontui viimeisen kerran päättäjäisten merkeissä muistelemaan ja refleктоimaan kuluneita toimintavuosia, ja saattamaan aloittamamme nuorten aikuisten toiminta loppuun. Nuorten aikuisten ryhmän toimintavuosi kertyi kolme vuotta.

6.7 Raportointi

Nuorten aikuisten ryhmä aloitti Kirkkonummen suomalaisessa seurakunnassa toiminnan syksyllä 2010. Toiminta kokonaisuudessaan kesti kolme vuotta ja päättyi keväällä 2013, osallistujamäärän vähenemisen vuoksi. Kirkkonummen suomalaisessa seurakunnassa nuorten aikuisten toimintaa oli ollut olemassa aiemmin vuosina 2005–2007. Toiminnan päättymisen syy johtui nuorten aikuisten muuttamisesta paikkakunnalta pois. Samaan aikaan myös toiminnasta vastaava pastori jäi äitiyslomalle.

Uuden ryhmän toiminta keskittyi pienryhmätoimintaan, jossa raamattupiiri ja vapaaehtoistoiminnan toteuttaminen olivat keskeisiä toimintamuotoja. Seurakunnan aikuistyö vastasi nuorten aikuisten toiminnasta ja kaikki rahalliset menot oli budjetoitu aikuistyölle.

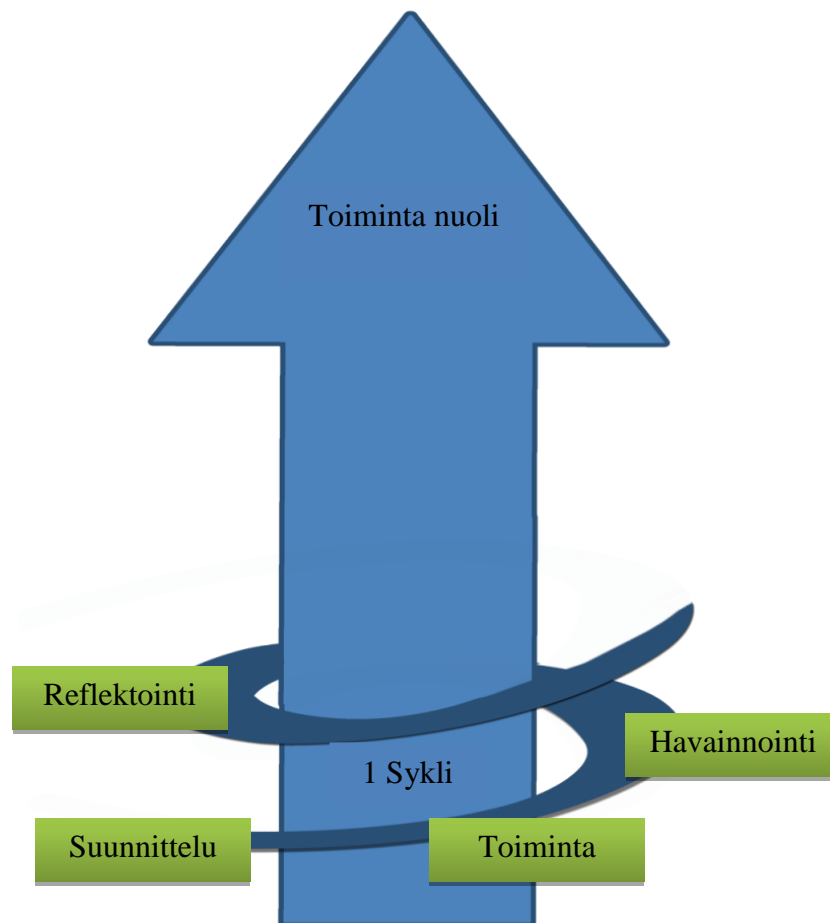
Nuorten aikuisten oma-aloitteinen ja aktiivinen toiminen, kehittäminen ja osallistuminen kantoivat koko toiminnan loppuun asti. Ryhmän jäsenet olivat innokkaita ja oma-aloitteisia, sekä luotettavia vastuunkantajia, jopa silloinkin kun minä olin ohjausvastuu-

tehtävistä sivussa. Toiminnan kehittäminen oli mielekästä ja rakentavaa, ryhmän positiivisen ajattelun ja avoimuuden ansiosta. Nuorten aikuisten ryhmätoiminnan tavoitteet vuosilta 2011–2013 saavutettiin suurelta osalta kiitettävästi. Olimme ryhmänä määritelleet tavoitteet toiminnallemme, jotka käyvät ilmi Liitteissä 5 ja 7. Tarkastelimme ja arvioimme toiminnan aikana tavoitteita yhdessä kehittämispalaverien yhteydessä. Toiminnan tavoitteet laadittiin kauden suunnittelukerrassa syksyllä 2011 ja uudelleen syksyllä 2012. Jokainen ryhmän jäsen sai tavoitteet itselleen sähköpostin muodossa.

6.7.1 Toiminnan alkuvaiheen kuvio

Toimintatutkimuksessa keskeisiä näkökulmia ovat toiminnan ymmärtäminen ja tulkinta. Ymmärtämistä ja tulkintaa voidaan selventää toimintatutkimuksessa pyörremäisten kaavioiden avulla (KUVIO 3). Toimintatutkimuksen kehittämisvaiheet etenevät syklimäisesti. Tästä syystä toimintatutkimuksessa kehitysvaiheita eli syklejä voidaan kuvata spiraalimaisesti. Spiraalimainen kehitys etenee toiminnan saatossa. Peräkkäisten syklien ympärille muodostuvat spiraalin kehät, jotka koostuvat aina suunnittelusta, toiminnasta, havainnoista, reflektoinnista ja uudelleen suunnittelusta. (Heikkinen, Rovio & Kiilakoski 2007, 78–81.)

Spiraalimaista toiminnan kehitysvaihetta kuvaa alla oleva Kuvio 3, joka ilmentää nuorten aikuisten toiminnan alkuvaihetta. Ensimmäinen sykli kuvaa toimintamme ensimmäistä toimintavuotta. Lähtökohtana toiminnan kehittämiselle oli alkuvaiheen *suunnittelu*, jota seurasi varsinainen *toiminta*. Toimintaa *havainnoitiin* jatkuvasti, vaikka alkuvaiheessa emme olleet varmoja toiminnan jatkuvuudesta. Ensimmäisen syklin päätti *reflektiovaihe*, jonka toteutimme Pastori Närhen kanssa (LIITE 2). Palaverissa toimimme esille havainnoituja asioita, jotka vaikuttivat toimintaamme. Nämä edellä kuvatut neljä vaihetta muodostivat toiminta nuolen ympärille kaaret. Kehittämisen ideana oli kehittää toimintaa kohti seuraavaa toimintavuotta eli sykliä. Toiminnan kehittämisestä ja jatkuvuudesta johtuen kaaret muotoutuvat spiraalimaisesti toimintanuolen ympärille.

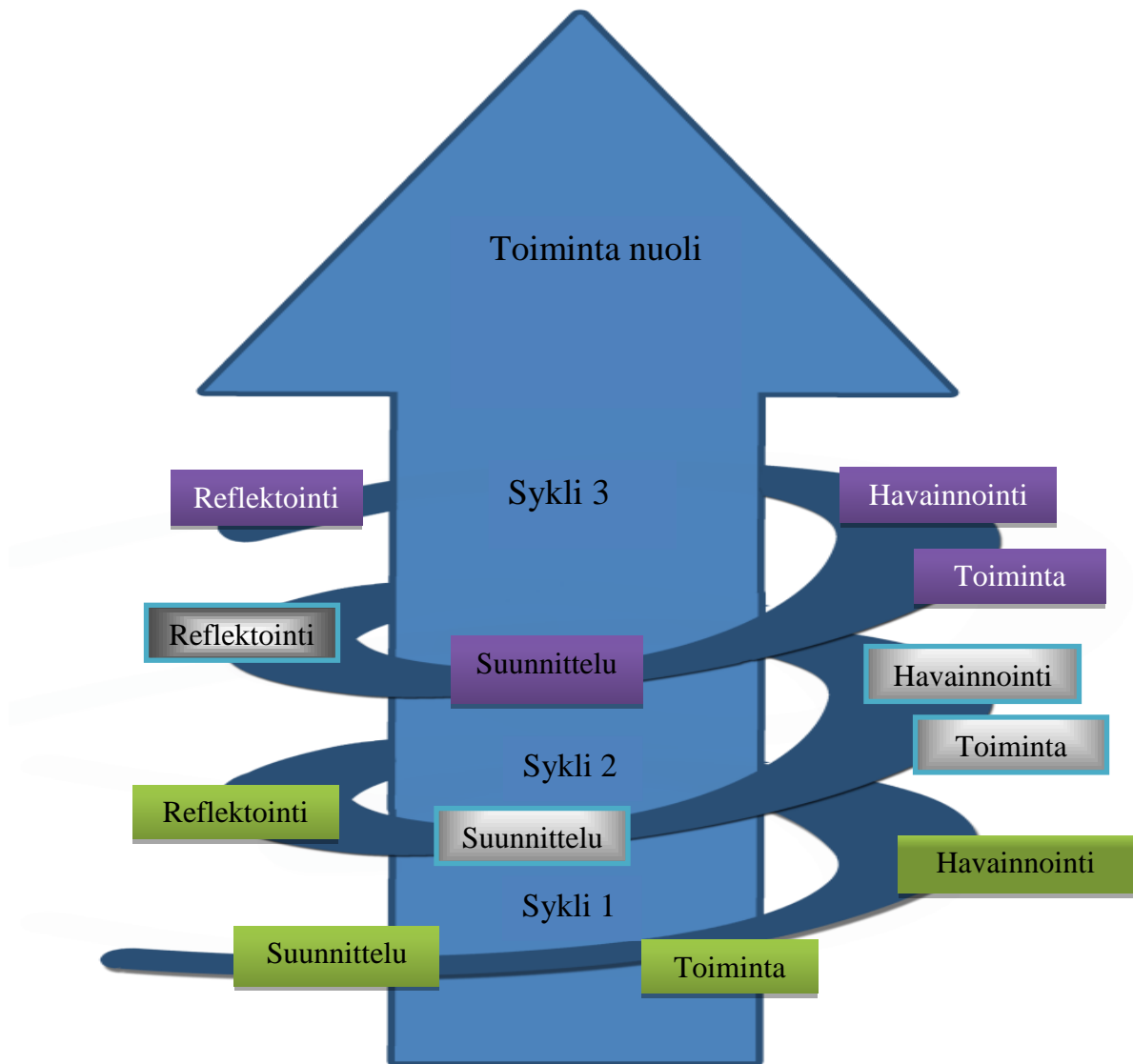

KUVIO 2. TOIMINNAN NUOLI – aloitusvaihe

6.7.2 Toiminnan loppuvaiheen kuvio

Luvun alussa oli kuvattu nuorten aikuisten toiminnan kaarta (Kuvio 1.). Toiminnan kaarta käsittelevissä kappaleissa kävi ilmi tarkemmin toiminnan kehitysvaiheet. Tutkimuksen kannalta merkittävää on ymmärtää kuvio 2., joka kuvastaa toiminnan alkuvaihetta.

Toteutimme kohdennettua toimintaa nuorille aikuisille kolmen vuoden verran. Vuosien mittaa suunnittelimme ja kehitimme toimintaa lisää. Toimintaa havainnoitiin ja reflektointiin, jotta kyettiin kehittämään uutta ja tarpeiden mukaista toimintaa. Ala olevassa kuviossa (Kuvio 3.) olen kuvannut toimintamme kaikki syklit, jotka ovat yhtä kuin toimintavuodet vuosina 2010–2013. Lopullisen kuvion avulla toiminnan kehitystä ja sen eri vaiheita pystytään kuvamaan parhaiten.

KUVIO 3. TOIMINNAN NUOLI

7 KOKEMUKSIA NUORTEN AIKUISTEN RYHMÄSTÄ

Tutkimukseni tässä osassa kuvaan haastatteluja. Haastateltavien nimet on muutettu tunnistettavuus syistä. Anonymiteetti suojaa haastateltavia pienen otannan vuoksi. Haastateltavien ikä tai elämäntilanne ei käy ilmi tutkimuksesta tai haastatteluista. Julkaisemani lainaukset olen hyväksyttänyt haastateltavilla. Haastatteluja analysoin tarkemmin seuraavassa luvussa.

Kaikki haastateltavat kokivat nuorten aikuisten ryhmän olleen tarpeidensa ja toiveidensa mukainen. Haastateltavat löysivät toimintaan mukaan netti-ilmoituksen ja lehdessä julkaistun artikkelin perusteella (LIITE 1). Nuori aikuinen ”Lotta” muistelee pohtineensa etukäteen kokoontumisajankohdan pituutta. Hän ei kuitenkaan antanut ajan olla esteenä, vaan lähti mielenkiinnolla kokeilemaan, olisiko nuorten aikuisten toiminta hänelle sopivaa.

Muistan, että alkuun pohdiskelin ajan pituutta. Ompa pitkään! -- jos kokoontumiset ovat vapaamuotoiset, riittääkö tekemistä kolmeksi tunniksi. -- Ekat kerrat kuitenkin hurahti. -- Hauskaa, että toiminta on viikonloppu iltana. - Lotta

Jokaisella haastateltavalla oli yhteinen ilo siitä, että seurakunta järjestää nuorille aikuisille kohdennettua toimintaa. Ryhmämme jäsenistä yksi oli ollut jo aikaisemmassa nuorten aikuisten ryhmätoiminnassa mukana. Odotukset nuorten aikuisten yhteydestä ja uskon jakamisesta, samassa elämän tilanteessa olevien nuorten aikuisten kanssa, olivat korkealla. Yhteisöllisyyden merkitys ja uskon asioista jakaminen olivat kahdella merkittävänä tekijöinä, toimintaan mukaa lähtiessä. Haastateltavilla oli kuitenkin keskenään myös erilaisia odotuksia ryhmän toiminnan suhteen.

Odotin toiminnan olevan samanlaista, mitä aikaisempi nuorten aikuisten ryhmän toiminta oli ollut 2006. Pelailua ja samanikäisten seuraa. – Ella

Elävää yhteyttä, seurakuntayhteytenä. Tarkotan sillä uskovien kesken ja yhteyttä Jumalaan. Meidän ikäisille naisille sopivaa toimintaa ja -- mukavaa pohjavirettä, joka mahdollistaa yhdessä tekemisen ja yhteyttä Luojaan. Ja semmosta sitoutumista. – Lotta

Ryhmätoiminnalle heräsi myös omanlaisia toiveita, joita haastateltavat kuvasivat ryhmädynamiikan ja vertaistuen näkökulmista:

Toivoin että kaikilla olisi hyvä olla. Kaikki tulisivat iltoihin mielellään ja kokisivat olonsa rennoksi ja siunatuksi. Toivoin että jokainen ryhmän jäsen voisi olla oma itsensä. Seurakunnalta olisin toivonut enemmän kiinnostusta ryhmäämme kohtaan. – Aurora

Pidimme ryhmän mainostamista ja uusien jäsenten löytämistä ryhmäämme yhtenä tavoitteena. Tässä tavoitteessa onnistuimme tyydyttävästi ja sama ajatus nousi esille kaikkien haastateltavien vastauksissa.

Yhteinen harmimme oli, ettei ryhmässä ollut paljoa väkeä. Tavallaan siinä oli kätketty siunaus, että jos illassa olisi ollut 25 henkeä olisi kuppikuntia syntynyt. – Lotta

Haastateltavat kuvasivat kolmen vuoden ryhmäkokemustamme mieluisaksi ja voimaannuttavaksi kokemukseksi. Ryhmässä koettiin eheytymistä ja uskon elämän, sekä kristillisen identiteetin vahvistumista.

Olin hyväntuulinen kun tulin ryhmästä. Toimintaan osallistuminen lisäsi tulevaisuuden uskoa, ilosuutta ja henkisiä voimavaroja – Ella

Sain yhteyttä, uusia uskovia ystäviä, semmosta kaivattua ja mielekästä sisältöä arkeen ja paljon mukavia ja hassun hauskoja ja syvällisiäkin hetkiä. – Lotta

Mielestäni ryhmä kehittyi ja muokkautui koko ajan matkan varrella, sitä mukaan kun huomattiin kehitettävää ja tuli uusia ideoita. Mielestäni ryhmä koki huomattavaa kasvua kaarensa aikana. -- Koin että ryhmä oli luottamuksellinen ja yhteisöllisyys oli vahva. Hiouduimme nopeasti ja hyvin yhteen. – Aurora

Haastateltavat kokivat ryhmässä tärkeänä yhteisöllisyyden tunteen ja ystäväystymisen toisten ryhmäläisten kanssa. Heidän mielestään oli hauskaa ja toimivaa toteuttaa nuorten aikuisten toimintaa osallistavasta näkökulmasta käsin, jossa jäsenet saivat vaikuttaa toimintaan. Avoimuus, yhdessä jakaminen ja vaikuttaminen tukivat nuoria aikuisia positiivisella tavalla.

Sain nuorten aikuisten ryhmältä paljon; löysin ystäviä joiden kanssa olen tekemisissä edelleen, sain kuulla erilaisista elämän tilanteista, käytiin monia mielenkiintoisia keskusteluja uskoon liittyen ja opin uusia asioita. – Aurora

8 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA

Nuorten aikuisten toiminnan puutteellisuus tai olemattomuus on herättänyt viime vuosikymmeninä keskustelua kirkossamme. Kirkolle toiminnan kehittäminen on jokapäiväinen haaste. Toimintaa pyritään kehittämään niin, että se voisi palvella jäseniään parhaalla mahdollisella tavalla. Tutkimuksessani kuvatut hankkeet, strategiat ja projektit, sekä muut tutkimukset ovat kaikki olleet nuorten aikuisten toiminnan kehittämisen tukena. Niiden avulla kohderyhmästä on saatu enemmän tietoa. (Cantell 2006, 26; Halme 2006, 342.)

Hanna Salomäki kuvailee Kirkon työntekijä barometrissä (2013) nuoria aikuisia ”uutena sukupolvena”. Salomäen mukaan ”uusi sukupolvi” on ratkaisevassa asemassa kirkon jäsenkadon kannalta. Salomäki painottaa myös työntekijöiden ratkaisukeskeistä asemaa, jossa työntekijöillä voisi olla mahdollisuudet tavoittaa ”uusi sukupolvi”. Jäsenkadon vaikutus näkyy seurakunnissa toiminnan vähenemisellä. Kirkon jäsenyys on vahvasti yhteydessä taloudelliseen tilanteeseen ja järjestettävään toimintaan. (Salomäki 2013.) Esimerkiksi Kirkkonummella suomalaisen seurakunnan jäsenistä merkittävä osa kuuluu alle 39-vuotiaisiin (Siltala J. 2013). Nuorten aikuisten kirkon jäsenenä olemisen kannalta on tärkeää, että kirkko vastaa myös heidän ikäistensä tarpeisiin.

8.1 Oma motiivi

Nuorten aikuisten toiminnassa mukana olemisen myötä, aloin kiinnostua aiheesta enemmän. Ihmettelin, miksei toiminnan alkuaikoina, miksei nuorille aikuisille kohdennettua toimintaa ole laajalti kaikissa seurakunnissa. Johdantoluvussa kirjoitin rippikoulujen suosioista ja nuorisotyön ylläpitämästä isos- ja kerhonohjaaja toiminnasta. Nämä nuoret joko lähtevät mukaan seurakunnan toimintaan tai eivät, silti he ovat kohderyhmään kuuluvia nuoria, joita kirkon olisi syytä tavoittaa. Pohdin johdannossa myös nuorisotyön ja aikuistyön väliin jäävää kohderyhmää, joka koostuu nuorista aikuisista. Tahdoin hyödyntää opinnäytetyötäni ja selvittää itsellenikin, miten seurakunta kykenisi voittamaan näitä nuoria paremmin. Nuorten aikuisten toiminta Kirkkonummella perus-

tui vapaaehtoistoimintaan. Haluan selvittää, miksei Kirkkonummella ollut aktiivista nuorten aikuisten toimintaa sinne muuttaessani.

Tästä syystä halusin tehdä opinnäytetyöni ajankohtaiseen aiheeseen liittyen. Samalla aihe on merkittävä kirkon toiminnan kannalta. Samalla tahdoin haastaa itseni valitsemalla kohteeksi nuoret aikuiset. Lisäksi seurakuntatyö ja sen sisällä erityisesti nuorisotyö kiinnosti minua. Taustayhteisönä toimi Kirkkonummen suomalaisen seurakunnan aikuistyö. Tätä kautta kykenin toteuttamaan ja myöhemmin tutkimaan seurakunnan nuorten aikuisten ryhmän toimintaa.

8.2 Määritelmä ja kehittämistehtävät

Nuoren aikuisen määritelmää oli haastava rajata tutkimuksen kannalta. Eri kehityspsykologisten näkemysten mukaan nuoren aikuisen ikä vaihteli huomattavasti. Samaa oli havaittavissa myös erilaisissa hankkeissa, projekteissa ja muissa tutkimuksissa. Kirkon määritelmä ja esimerkiksi Case –Kallion määritelmän eroavaisuus heittää liki 10 vuodelle. Tutkimukseni taustateorianä käyttämäni Havighurstin (1953) kehitysteorian mukaan olisivat 38-vuotiaat jo pitkälti aikuisen kehitystehtävissä.

Helpotusta kohderyhmän rajaamisen toi kuitenkin nuorista aikuisista koostuva ryhmä Kirkkonummella. Havighurstin kehitysvaiheet olivat selkeästi näkyvissä ryhmässämme vuosien mittaan. Hänen kehittämisteoriassaan nousi esille nuorten aikuisten sitoutumattomuus (Dunderfelt 2004, 95). Tämä ei kuitenkaan käynyt ilmi Kirkkonummen nuorten aikuisten ryhmässä. Ryhmään sitoutuminen oli yksi toimintamme vahvuus. Jokainen nuori aikuinen oli aktiivisesti mukana toiminnan kehittämisessä. He toivat omat vahvuutensa ja osaamisensa ryhmään. Vastuita jaettiin kaikkien kesken.

Ryhmänohjaajana merkittävää oli ryhmäläisten iloisuus ja motivaatio, joka kokoontumiskertojen saatossa ilmeni. Koimme, että vastuunkantaminen antoi meille enemmän kuin otti. Turvallisen tuntuksessa ryhmässä, jokainen sai halutessaan kokeilla vastuita miellyttävissä rajoissa. Myös itse pitkään ryhmän päävastaavana toimineena koin, että sain toiminnasta ja ryhmältä paljon. Toiminta opetti vastuun kantamista ja itsensä kanssa kasvamista, sekä ammatillista kasvua.

Nuoren aikuisen kehitystehtävät käynnistivät ryhmämme toiminnan uudelleen syksyllä 2010. Kehitystehtävät muotoilivat toimintaamme vuosien saatossa ja lopulta ne olivat vaikuttava syy toiminnan loppumiseen. Kirkkonummella jo toistamiseen aloitettu nuorten aikuisten ryhmä loppui nuorten aikuisten osallistujamäärän vähenemiseen. Osallistujamäärän väheneminen johtui kehitystehtävien luonnollisesta vaiheesta.

8.3 Vapaaehtoistoiminnan merkitys ryhmälle

Seurakunnan vapaaehtoistoiminta oli merkittävässä osassa nuorten aikuisten toimintaa, sillä kohdennettua toimintaa pidettiin yllä vapaaehtoisvoimin. Varsinaisen vapaaehtoistoiminnan lisääminen nuorten aikuisten toimintaan oli merkittävä askel ryhmämme kannalta. Kirjasimme vapaaehtoistoiminnan toimintamme tavoitteisiin (LIITE 6). Vapaaehtoistoiminnalla loimme seurakuntayhteyttä, autoimme erilaisissa tapahtumissa ja olimme ryhmänä näkyvillä. Yhdessä suunnitteleminen ja toteuttaminen palvelivat kohderyhmäämme ja ryhmätoimintaamme. Saimme kokea vastuuta ja hyvän tekemistä, sekä hyödyntää kukin omia vahvuuksiamme. Näin nuorten aikuisten itsenäisyyttä ja identiteettiä pyrittiin myös tukemaan.

Tutkija Hanna Salomäen mukaan seurakunnassa vapaaehtoistoiminta tulee vuosien saatossa lisääntymään. Ennustettavissa on työntekijämäärien väheneminen ja tätä kautta vapaaehtoistoiminnan lisääntyminen. Vapaaehtoisilla toimijoilla voidaan mahdollistaa toiminnan ylläpitäminen, työntekijämäärän vähetessä. (Salomäki 2013.) Nuorilla aikuisilla on seurakunnan vapaaehtoistoiminnan saralla mahdollisuus monipuoliseen vapaaehtoistoimintaan. Seurakunnan rooli nuorten aikuisten toiminnassa on olla yhteisönä, joka mahdollistaa vapaaehtoisen toiminnan ja tukee sitä. Syksyllä 2013, Kirkkonummella on toiminut vuoden verran ”Nuorten aikuisten kulmasohva illat”, jonne paikkansa ovat löytäneet perheelliset nuoret aikuiset. Nuoret aikuiset kantavat itse vastuun näistä illoista. Iltojen tärkeänä tekijänä on lastenhoito, joka mahdollistaa perheellisten nuorten aikuisten osallistumisen toimintaan.

8.4 Seurakunnan rooli

Vuosina 2010–2013, Seurakunta mahdollisti nuorten aikuisten toimintaan tilat, materiaalit ja toiminnan rahoituksen. Jokaiselle toimintakaudelle oli seurakunnan aikuistyöstä nimetty vastuuhjaaja. Seurakunnan antamasta tuesta ja luottamuksen osoituksesta olimme kiitollisia. Tosin toimintamme aikana koimme, että tukea toiminnan ohjaamiseen ja toteuttamiseen olisimme tarvinneet enemmän.

Yhteisissä palavereissa nostin seurakunnan roolia ja tukea aika ajoin esille. Kerroin ryhmäläistemme kaipaavan seurakunnan tukea enemmän. Pyysimme seurakunnan työntekijöitä osallistumaan iltoihimme vierailijoina. Tällä tavoin seurakunta vastasi kaipaamaamme tukeen. Työntekijöiden vierailut olivat monipuolisia ja jokainen vierailija oli suunnitellut hartauden ja/tai toiminnallisen ohjelman. Työntekijöiden vieraileminen illoissa auttoi myös kohderyhmää tutustumaan seurakunnan työntekijöihin. Samalla vierailut tekivät nuorten aikuisten toiminnasta näkyvämpää muun muassa työntekijöiden keskuudessa ja markkinoinnin näkökulmasta.

Toiminnan vastuuhjaajana pohdin työntekijöiden antamaa tukea ja heidän rooliaan nuorten aikuisten toiminnassa. Keskustelin nuorten aikuisten toiminnan koordinaattorin Elise Kytän kanssa nuorten aikuisten toiminnasta ja seurakunnan roolista. Hän kertoi, että nuoren aikuisen tuen ja ohjauksen tarve viittaa nuorisotyössä opittuun tapaan, jossa seurakunnantyöntekijät ovat vastuunkantajia. Aikuistyön toiminnassa taas vastuuta ottavat itse kohderyhmäläiset. (Kyttä 2013.) Salomäki kuvaili seurakunnan roolia ja tukea toiminnassa arvokkaana tehtävänä. Monella nuorella aikuisella on ikään kuin kartta hukkassa seurakuntaan, siksi seurakunnan tehtävänä on olla tienviittana seurakuntalaisille. (Salomäki 2013.)

8.5 Ryhmän ylläpidon haasteita

Kohtasimme pienryhmässämme haasteita ryhmän kokoontumisajankohtien kanssa. Haastavaa oli löytää yhteinen kokoontumisaika, joka sopisi kaikille jäsenille. Seurakunnalla oli useita vaihtoehtoja, joista saimme valita tarjolla olevat tilat ja kokoontumisajat.

Kuitenkin omat opinnot ja työt rajasivat toimintaamme ja kokoontumisajankohtaan. Vähäisestä osallistujamäärästä johtuen, otimme toimintamme suunnittelussa huomioon ryhmäläisten elämäntilanteet. Näiden asioiden huomioon ottaminen määritteli sen, kuinka usein toimintaa kyettiin järjestämään.

Ryhmän kokonaisvahvuus oli alkuvaiheessa viisi, mutta kävijämäärien keskiarvo toiminnan koko kauden huomioon ottaen oli kolme osallistujaa iltaa kohden. Kokonaisuudessaan yhteen toimintavuoteen sisältyi noin 20 toimintakertaa. Yhteensä koko toimintahistorian aikana kokoontumisia on ollut noin 70. (LIITE 4, 6 & 8). Mielestäni toimintaan tulee laskea myös yhteydenpito seurakunnan ja ryhmäläisten kanssa. Näitä kontakteja on kuitenkin vaikea tilastoida.

Motivaatio ja innokkuus eivät yksinään riittäneet tekemään nuorten aikuisten toiminnasta pitkäkestoista. Ryhmän vähäinen osallistujamäärä vaikutti koko toimintamme ajan. Haastattelutilanteessa kaikki haastateltavat mainitsivat osallistujien vähäisen määrän olevan merkittävä asia toimintamme jatkuvuuden kannalta. Loppujen lopuksi vähäinen osallistujamäärä ja ryhmäläisten elämäntilanteet johtivat toiminnan lopettamiseen keväällä 2013. Vaikka nuorten aikuisten toiminta Kirkkonummella loppuikin, ei se vaikuttanut ryhmäläisten elämään kovinkaan suuresti. Suurin osa kohderyhmän nuorista aikuisista on etsinyt uuden seurakuntayhteyden, joko nuorten aikuisten toiminnasta tai kirkon toiminnasta yleensä. Ryhmämme loppumisen myötä meitä yhdistää halu kuulua seurakuntayhteyteen, sekä itsenäistyminen ja kasvu aikuisuuteen.

8.6 Tutkimustuloksien yhteenveto

Tutkimustulokset saavutin tutkimusmenetelmäni eli toimintatutkimuksen ja haastattelujen avulla. Toimintatutkimuksen aikana toiminnan ja ryhmän havainnoiminen nostivat esille merkittäviä yksityiskohtia, jotka myöhemmin vaikuttivat tuloksiin. Toteuttamani haastattelut tukevat jo aiemmin havaitsemiani asioita. Merkittävimmät tulokset olivat: osallisuus, sitoutuminen ja seurakuntayhteyden tukeminen.

Nuoret aikuiset kirkossa -hanke (2006) painotti neljää ulottuvuutta: kristillinen identiteetti, seurakuntatyö, vaikuttaminen ja viestintä (Nuori aikuinen kirkon jäsenenä, 5).

Nämä kaikki näkyivät myös meidän ryhmässämme. Kohdennetulla toiminnalla halusimme vahvistaa nuoren aikuisen kristillistä identiteettiä. Seurakuntatyö oli mukana toimintamme mahdollistajana ja taustayhteisönä. Lisäksi vapaaehtoistoiminta auttoi ryhmää syventymään seurakuntatyöhön ja ryhmäytymään. Tavoitteissamme jakaa vastuuta ja sitouttaa mukaan toimintaan, tarjosimme samalla mahdollisuuden vaikuttaa toimintaan ryhmän alkuvaiheista lähtien. Ryhmäläisten keskinäinen viestintä ja vuorovaikutus olivat toimintamme ja ryhmäytymisemme kannalta oleellisia asioita. Ilman näitä ulottuvuuksia toimintamme ei olisi voinut toimia alkuunkaan.

Seuraavissa alaluvuissa olen pyrkinyt kuvailemaan jokaista tulosta. Näitä kaikkia tuloksia yhdistää ryhmän yhdessä toteuttaminen eli vapaaehtoisuus, yhteisöllisyys ja ryhmäytyminen. Ryhmämuotoinen pienryhmätoiminta tuki nuoria aikuisia monipuolisesti ja siksi peilaan saamiani tuloksia ryhmäytymisen näkökulmasta. Pieni joukko ryhmäytyi tiiviiksi ja koki yhteisöllisyyden tunnetta. Ryhmä antoi nuorille aikuisille turvallisen paikan kasvaa kristittyinä nuorena aikuisena, jakaa elämäänsä liittyviä asioita ja vahvistaa tunnetta kuulua seurakuntayhteisöön. Lisäksi se auttoi nykyisen kotiseurakunnan tuntemisessa ja ystävyssuhteiden solmimisessa.

8.6.1 Osallisuus

Nuori aikuinen kirkon jäsenenä -hanke osoitti, että tarvetta nuorten aikuisten toiminnan uudistamiselle on koko kirkon näkökulmasta. Tarvittavan uudistuksen painopisteet olisivat jäsenyydessä ja kristillisen identiteetin lähtökohdissa. Nuorten aikuisten osallisuus nousi hankkeessa monella tavalla merkittäväksi tekijäksi.

Näin osallisuuden myös omassa tutkimuksessani merkittävimpana tuloksena toiminnan ja ryhmäytymisen kannalta. Toiminnan kehittäminen osallistavasta näkökulmasta tuki ryhmäprosessia ja nuorten aikuisten toimintaa. Toiminnan aikana halusimme jakaa vastuuta tasaisesti jäsenien kesken ja näin osallistaa nuoret aikuiset mukaan toimintaan. Tärkeää oli, että nuoret aikuiset eivät ole vain vastaanottamassa heille suunnattua toimintaa vaan, että he myös osallistuvat toiminnan toteuttamiseen (Nurmi & Rantala 2011, 6). Tämä onnistui vasta kun olimme ryhmänä tutustuneet toisiimme ja ryhmäytyneet.

Osallistuminen toiminnan kehittämiseen ja suunnitteluun oli osallisuuden tärkeimpiä tehtäviä. Jokainen sai osallistua toimintaan vapaaehtoisesti ja hyödyntää toiminnassa omia vahvuuksiaan. Vastuunkantamisen ja vaikutusmahdollisuuksien kautta ryhmäläiset saatiin sitoutettua ryhmäprosessiin. Samalla vastuun jakaminen loi edellytyksiä omaan henkiseen kasvuun. Ryhmäläisille oli erityisen tärkeää, että he saivat osallistua kaikkeen ryhmän kannalta oleelliseen suunnitteluun ja toteutukseen. Osallisuus antoi kohderyhmäläisille iloa, hyviä hetkiä ja yhdessäolon tunnetta. Yhteisöllisyys, motivaatio ja luottamus, sekä sitoutuminen auttoivat ryhmäläisiä osallistumaan toimintaan.

8.6.2 Sitoutuminen

Tutkimukseni suhde aikaisempiin tutkimuksiin on ajankohtainen kirkon jäsenyyden ja sitä kautta sitoutumisen näkökulmasta. Tutkimusten mukaan seurakunnan toimintaan osallistuminen on haasteellista nuorten aikuisten kohdalla, sillä heidän kohderyhmänsä tarpeet ovat moninaiset. Yleensä tähän elämänvaiheeseen liittyy muuttaminen paikasta toiseen. Moni nuori aikuinen vieraantuu tässä vaiheessa kirkosta, kun luontevaa yhteyttä uuteen kotiseurakuntaan ei löydy. Jotkut eroavat kokonaan kirkosta tässä elämänvaiheessa, koska eivät välttämättä koe kirkon antavan heille mitään. Tutkimuksien mukaan kirkon jäsenenä olemisessa ei ole nuorille aikuisille sinällään niin suurta merkitystä, kuin mitä edeltäville sukupolville on ollut. (Mikkola & Niemelä 2006, 23, 43, 57.)

Salomäen mukaan kristillisen kasvatuksen väheneminen kodeista heijastuu kirkon jäsentilastoihin. Salomäki viittaa ”uuteen sukupolveen” eli nuoriin aikuisiin, joita on vaikea sitouttaa seurakunnan toimintaan. (Salomäki 2013.) Kuitenkin monet tutkimukset puhuvat nuoren aikuisen puolesta siinä, että uskon tärkeys ja kirkkoon sitoutuminen kasvavat iän myötä (Mikkola & Niemi 2006, 57).

Nuorten aikuisten ryhmässä Kirkkonummella yksi toimintaan sitouttava tekijä oli toiminnan suunnitteluun osallistuminen ja sen kautta voimakas osallisuus. Nuorten aikuisten aktiivinen osallisuus kulki käsi kädessä sitoutumisen kanssa. Samalla ne yhdessä tukivat ryhmäytymistä. Sitoutumista toimintaan ei koettu ryhmässämme haastavaksi,

vaikka yleinen sitoutuminen kaikkeen toimintaan ja vapaaehtoistehtäviin on todettu nuoren aikuisen ikävaiheessa haastavaksi (Dunderfelt 2004, 95).

8.6.3 Seurakuntayhteys ja kristillisen identiteetin tukeminen

Haastatteluissa kävi ilmi nuorten aikuisten kokemukset seurakuntayhteydestä. Haastateltavien mukaan elävä uskovien yhteys on ollut toiminnassa ja kokoontumisissa tukea antavaa. Heidän mielestään toimintamme tuki seurakuntayhteyttä, sekä vahvisti kristillistä identiteettiä. Erityisesti raamattupiirit, yhteiset kokoontumiset ja erilaisiin tapahtumiin osallistuminen koettiin seurakuntayhteyttä sekä kristillistä identiteettiä vahvistavaksi.

Raamattupiirien aiheet olivat nuoria aikuisia koskettavia ja puhuttelevia. Joskus iltojen aiheet oli onnistuneesti nidottu yhteen kirkkovuoden teeman mukaiseksi. Halusimme toiminnan ensimmäisen vuoden jälkeen tulla vapaaehtoistoiminnan kautta enemmän osallisemmaksi seurakunnan muusta hengellisestä toiminnasta. Tämä ratkaisu palveli ryhmäämme erityisesti seurakuntayhteyden näkökulmasta, sekä auttoi meitä jokaista tutustumaan Kirkkonummen seurakuntaan. Toiminnan aikana havaittavissa oli ryhmäläisten henkinen ja hengellinen kasvu. Haastateltavista yksi kertoi löytäneensä nuorten aikuisten seurakuntayhteyden toimintamme loppumisen jälkeen. Kaksi muuta ilmaisivat etsivänsä sopivaa toimintaa, johon osallistua.

8.7 Tutkimusmenetelmän analysointi

Sopivan tutkimusmenetelmän löytäminen opinnäytetyöhöni tuntui aluksi haastavalta. Pohdin tutkimuksen ja produktion kannalta, mikä menetelmä palvelisi opinnäytetyötäni parhaiten. Lopullinen päätös menetelmästä varmistui opinnäytetyöprosessin loppuvaiheessa elokuussa 2013. Silloin valitsin menetelmäkseni toimintatutkimuksen, jolloin sain olla tutkijana mukana toiminnan toteuttamisessa. Menetelmän myöhäinen valinta toi haastetta opinnäytetyöhöni etenkin prosessin ja tutkimuksen etenemisessä. Tästä huolimatta koin menetelmän silti parhaaksi mahdolliseksi.

Aloin tutkia mennyttä ja tulevaa toimintaa kehittämisen näkökulmasta (Heikkinen 2007, 17). Lisäksi täydensin jo kokoamaani tutkimusaineistoa toimintatutkimuksen kannalta oleellisilla teoksilla ja asiakirjoilla. Toimintatutkimus mahdollisti tutkimustehtäväni eli toiminnan raportoinnin työyhteisölle. Tutkimusmenetelmän ansiosta sain olla osa toimintaa (Heikkinen 2007, 19). Menetelmän ja haastattelujen avulla saavutin myös tutkimustavoitteeni, jonka tarkoituksena oli tutkia ryhmään kuuluvien nuorten aikuisten kokemuksia kohdennetulle toiminnalle, sekä tutkia, kokivatko he seurakuntayhteyttä kohdennetun toiminnan avulla? Tai tukiko toiminta heidän seurakuntayhteyteen kuulumistaan. Näitä tutkimustavoitteita ja -kysymyksiä lähestyin haastattelujen kautta, jotka toteutin ryhmään kuuluville nuorille aikuisille (LIITE 10).

Tutkimuksessa käyttämieni lähteiden ja liitteissä olevien tutkimusaineistojen käyttö on ollut merkittävässä osassa tutkimustuloksieni kannalta. Työssäni esittelemät hankkeet, projektit ja muut tutkimukset ovat antaneet merkittävää tietoa nuorista aikuisista kirkolle. Tämän saman ne ovat antaneet myös omaan tutkimukseeni. Tästä johtuen aineistojen ja lähteiden käyttö on ollut perusteltua tutkimukseni kannalta. Lähteitä ja aineistoja olisin voinut käyttää työssäni laajemmin. Rajaamisen kannalta, olen kuitenkin tyytyväinen käyttämieni lähteiden määrään ja selkeyteen. Nuoriin aikuisiin liittyvää aineistoa ja tutkimuksia löytyy yllättävän paljon. Siksi aiheen rajauksen kanssa on saanut olla tarkka. Aineistoa arvioimalla olen valinnut käyttämäni lähteet työhöni. Työhön olisi voinut lisätä useita erilaisia yksityiskohtia, mutta arvioin, että käyttämilläni lähteillä ja aiheilla oli riittävä laajuus työhöni.

8.8 Tutkimuksen eettisyys

Opinnäytetyö aiheena oli mielenkiintoinen ja itseäni lähellä. Kuulun itse samaan ikäluokkaan ja olen toiminut nuorten aikuisten ryhmänohjaajana kaksi ja puoli vuotta. Tutkijan ja ohjaajan roolit oli helppo sovittaa yhtään. Toimintatutkimus menetelmä mahdollisti molemmissa rooleissa toimimisen. Tehtäväni oli alusta alkaen keskeinen ryhmän kehityksen ja johtamisen kannalta.

Tutkimustehtäväni oli raportoida nuorten aikuisten toimintaa vuosina 2010–2013. Raportoinnissa olen hyödyntänyt liitteenä olevaa tutkimusaineistoa, jonka olen aikoinaan

työstänyt yhdessä seurakunnan työntekijöiden ja nuorten aikuisten kanssa. Aineisto tarkkailee toimintaa suurelta osin kehittämisen ja palautteen näkökulmasta. Näistä syntyneistä asiakirjoista olen sensuroinut ryhmäläisten nimet, korvaamalla ne kirjaimilla (A, B ja C). Kirjaimet symboloivat ainoastaan jäsenten lukumäärää kokoontumisien yhteydessä. Ohjaajapariltani Heli Salmelta olen pyytänyt lupaa hänen nimensä julkaisemiseen tutkimuksessani. Muut nimet, jotka esiintyvät asiakirjoissa ovat seurakunnan työntekijöiden nimiä. Lisäksi asiakirjoissa esiintyvien yhteystietojen julkaisemiseen on pyydetty lupa. Osa yhteystiedoista on vanhentunut.

Tutkijan roolini haastattelutilanteissa oli selkeä. Sähköpostihaastattelussa roolini jäi hieman ohuemmaksi, mutta olin tuonut tutkijan ja asiantuntijan roolini selkeäksi antamalla haastateltavalle riittävästi tietoa asiasta ja kykenin vastaamaan asiantuntevasti hänen kysymyksiinsä. Haastattelutilanteet olivat keskustelevia ja avoimia. Tutkijan roollani tai ohjaajan auktoriteetillani en halunnut lannistaa haastateltaviani tai johdatella heidän vastauksiaan haluamaani suuntaan. Kysymykset olivat muotoiltu neutraaleiksi. Myöskään haastateltavien vastauksissa tai haastattelutilanteissa ei välittynyt sellaista ristiriitaista tai epävarmaa tunnetta siitä, etteivätkö he oikeasti tarkoittaneet sanomaansa. Haastattelu tapahtui täysin luottamuksellisesti ja neutraalilla tasolla. Palautteen antamiseen haastateltavilla oli haastattelun jälkeen mahdollisuus.

Haastattelun alkuun ja loppuun kertosin haastateltaville vielä, että tulen tunnistettavuus syistä muuttamaan tutkimukseeni heidän nimensä. Haastateltavat saivat itse valita haastattelunimensä. Jokaiselta haastateltavalta olen hyväksyttänyt heidän antamansa suorat lainaukset. Lisäksi he ovat saaneet lukea työni siltä osin, kun se on heitä kosketanut. Myöskään haastateltavien ikä, elämäntilanne tai ryhmätoiminnan kannalta merkittävä asema ei paljastu haastatteluissa. Haastateltavien sukupuoli sen sijaan käy ilmi tutkimuksessani. Haastattelututkimusaineiston eli nauhoitteiden ja kirjattujen haastattelujen säilyttäminen turvallisessa paikassa on osa tutkimusprosessiani. Haastattelukysymykset löytyvät Liitteestä 10.

Oman roolin ja vallan mahdollisuudet valkenivat minulle tutkimuskirjallisuutta lukiesani ja toimintaani reflektoiden. Tutkimuksen työstäminen oli itselleni ensimmäinen kerta. Tutkimustilanne ja haastattelun vaiheet olivat mielenkiintoisia ja jännittäviä.

Oman toiminnan tiedostaminen ja eettisyys puhuttelivat minua erityisesti tutkimuskysymyksiä laatiessani ja haastatteluja tehdessäni.

Diakonia-ammattikorkeakoulun ohjaavat opettajat ovat arvioineet työtäni useissa eri vaiheissa. Lisäksi taustayhteisöni Kirkkonummen suomalaisen seurakunnan aikuistyön pastori Johanna Siltala on lukenut työtäni säännöllisesti. Hän on ohjannut ja vaikuttanut työhöni positiivisella ja kehittäväällä tavalla. Siltalan kanssa olemme yhteistyössä arvioineet opinnäytetyöni tutkimustiedon julkaisemista.

8.9 Jatkotutkimus ehdotukset

Mielestäni opinnäytetyötä voisi jatkaa tutkimalla tarkemmin, mikä vaikuttaa nuorten aikuisten irtautumiseen kirkosta. Tarkemmin voitaisiin pohtia, miksi nuoret aikuiset eivät koe seurakuntayhteyttä merkittävänä, vaikka oman tutkimukseni kohderyhmässä tämä ei ilmennytäkään. Lisäksi tutkimukseni jatkoksi voisi tutkia, miksi toiminta tavoittaa vain nuoria naisia. Mikä toiminnassa aiheuttaa sen, että kohderyhmä jakautuu nuoriin aikuisiin ja parisuhteessa eläviin nuoriin aikuisiin?

Tutkimuksessani hyödynsin aineistoa ”Urbaani usko” (2006), joka koostui Kallion seurakunnan nuorten aikuisten tutkimuksesta. Oman tutkimukseni osalta teos oli merkittävä, sillä siinä hyödynnettiin laajasti aiempia tutkimuksia, jotka kohdistuivat nuoriin aikuisiin. Tämän lisäksi teoksessa on hyvin laaja kartoitus nuoren aikuisen elämänvaiheen liittyvistä aiheista. Teos käsittelee kiitettävällä tavalla seurakunnan työntekijöiden roolia toiminnan kannalta. Jatkotutkimuksen tutkimusaineistona voisi käyttää edellä kuvaamaani teosta, sekä ”Kirkosta kiinni!” (2012) teosta, joka pohjautuu uudempaan tutkimustietouteen.

Tutkimukseni haasteeksi ja jatkokysymykseksi muodostuu kysymys: Kuinka kohdataan niitä nuoria aikuisia, jotka ovat jääneet jo aikanaan nuorisotyön toiminnan ulkopuolella? Mielestäni tämä on haaste tulevaisuuden kirkolle. Samaa tulevaisuuden näkymää pohti tutkija Hanna Salomäki (2013). Kirkkohallituksen (2013) Nuoret seurakuntalaisina -kehittämisasiakirja nostaa nuoret aikuiset nuorisotyön haasteeksi. Nuorisotyön resurssit kohdata nuorten aikuisten haaste, isos- ja kerhonohjaaja toiminnan jälkeen, ovat vähäi-

set. Kehittämisasiakirjassaan Kirkkohallitus korostaa, ettei nuorten aikuisten seurakuntalaisuuden tukeminen ole ainoastaan nuorisotyön haaste vaan kaikkien työalojen. Asiakirja haastaa ajattelemaan yhteistyöhön seurakunnan työntekijöiden kanssa ennakkoloolottomasti yli työalarajojen. (Kirkkohallitus 2013, 48–49.)

8.10 Ammatillinen kasvu

Itselleni toimintatutkimus menetelmänä antoi paljon oivalluksia esimerkiksi reflektoinnin tärkeydestä toiminnan kehittämisessä. Oivalsin, ettei reflektoinnin tarkoituksena ole ainoastaan pohtia ja arvioida mennyttä toimintaa vaan peilata toimintaa myös olemassa olevaan osaamiseen. Samalla reflektoinnilla tavoitellaan tulevaisuuden näkymiä oppimisesta käsin: kuinka toimin seuraavalla kerralla?

Tutkimushaasteeseen tartuin elämässäni ensimmäisen kerran tämän opinnäytteen myötä. Tutkimusta toteuttaessa koin, että itselläni on ollut erittäin hyvä asema toteuttaa tutkimusta juuri Kirkkonummen nuorten aikuisten ryhmässä. Vaikka olen ollut mukana tekemässä aloitetta kohdennetusta toiminnasta ja myöhemmin toiminut päävastaavan tehtävissä, sain itsekkin kokea kasvua nuorena aikuisena. Ryhmäläiset ja seurakunta ovat tukeneet minua koko ohjausmatkani ajan. Koin oman tutkimukseni rajauksen olevan riittävä tutkimustyöni laajuuteen nähden.

Opinnäytetyöprosessi opetti aikatauluttamaan ja kohdistamaan käytössä olevat resurssit tarpeiden mukaisiksi. Joskus aikataulutus ei onnistunutkaan suunnitellusti, mutta prosessi opetti sen, ettei kaikkea asioita voi suunnitella etukäteen. Muuttuvat tekijät elämässä tai uusi ohjeistus ovat asioita, joita työskentelyn edetessä huomioidaan. Lisäksi prosessi antoi mahdollisuuden syventyä aiheeseen ja toimia aiheen asiantuntijan roolissa. Halu toteuttaa jotain suurta ja merkittävää oli itselleni opinnäytetyön ensimmäinen tavoite. Kuitenkin tavoite muuttui prosessin aikana konkreettisemmaksi ja realistisemmaksi, jotta sain työni kirjoihin ja kansiin.

Edelleen väitän, että opinnäytetyöni on merkittävä, sillä sitä se on ainakin minulle. Kirkkonummen suomalainen seurakunta on ollut ilahtunut päätöksestäni tehdä työni heidän seurakuntansa toiminnasta ja antaa heille näin mahdollisuuksia ymmärtää nuor-

ten aikuisten ikäryhmää ja heidän näkökulmaansa seurakunnan toiminnan suhteen. Prosessin aikana koin ammatillista kasvua erityisesti reflektoinnin ja vuorovaikutuksen kautta. Ohjaus- ja suunnittelutilanteet, johtamistehtävät, päätöksien tekeminen, tulevaisuuden huomioiminen ja tavoitteellisuus olivat kaikki osana ammatillista kasvuani. Prosessi on ollut intensiivinen ja pitkäkestoinen, mutta kaikin puolin miellyttävä, opettava ja refleктоiva. Päätöksiä tehdessä oli huomioitava tulevaisuus ja muuttuvat elämäntilanteet. Mielestäni sosionomina minulla oli näiden kahden asian kohdalla riittävät taidot huomioida, sekä ymmärtää tulevaisuuden ja elämäntilanteiden muutokset. Asioiden hyväksyminen oli myös itselleni opettelemisen paikka prosessin aikana. Minulle sanottiin usein, että keskeneräisyyttä pitää sietää. Kehitettävää löytyy aina. Tämän asian ymmärtäminen antoi helpotusta, etenkin opinnäytetyön kirjoitusvaiheeseen.

Vastuunkantamisen ja toiminnan myötä, unohdin olevani ryhmäni nuorin jäsen. Uskon, että tässä asiassa minua auttoivat ryhmäläiset ja seurakunnan työntekijät, sekä tietenkin oma koulutustaustani. Toiminnasta saimme kiitettävää ja hyvää palautetta. Ryhmäläisten motivaatio, sitoutuminen ja toimintaan osallistuminen olivat nuorten aikuisten toiminnan kantava voima.

8.11 Omaa pohdintaa tutkimuksesta

Nuorten aikuisten ryhmätoiminta antoi ja vaati paljon. Kolmen vuoden mittaisen toiminnan kehittämisen jälkeen totesin, että nuorten aikuisten toiminnassa tarvitaan sekä seurakunnan työntekijöiden tukea ja nuorten aikuisten omaa panosta. Kumpikaan ei voi toteuttaa toimintaa yksin. Toimintaan tarvitaan molemmat tekijät, jotta toiminnasta saadaan pitkäkestoista.

Arvioin tutkimukseni perusteella, että tulevaisuudessa nuorten aikuisten toiminta tulee lisääntymään seurakunnissa. Tutkimuksessani mainitsin opiskelukaupunkien ja opiskelijajyhdistysten ja -järjestöjen toteuttaman opiskelijatoiminnan. Joko nämä toimijat vahvistavat toimintojaan tai seurakunta vahvistaa omaa toimintaansa. Kolmas näkemykseni on, että opiskelijatoiminta ja seurakunta, sekä järjestöt toteuttavat nuorten aikuisten toimintaa yhteistyökuviona. Hanna Salomäki (2013) toi julki kirkon tulevaisuuden näkymän, jossa vapaaehtoistoiminta kasvaa (Salomäki 2013). Tämä on nuorten aikuisten

näkökulmasta haastavaa, sillä nuoria aikuisia on vaikea saada sitoutumaan mukaan toimintaan (Kuusinen 1997 15). Ensin tulisi keksiä keino, kuinka nuoret aikuiset saadaan motivoitumaan vastuun kantamiseen.

Tulevaisuuden tarkastelu toiminnan kannalta on tärkeää, mutta niin on myös tässä hetkessä ja tässä tilanteessa eläminenkin. Nuorten aikuisten ryhmästä, eräs nuori aikuinen vastasi, että aikansa kutakin. Luettuani kehityspsykologiaa, tarkemmin sanoen nuoren kehitystehtävistä aina kohti aikuisen kehitysvaihetta, oivalsin erään ryhmämme nuoren aikuisen ajatuksen ajasta: ”Kaikella on oma aikansa tapahtua tai olla vielä tapahtumatta”. Nuoren aikuisen elämää voisi kuvata Samuli Edelmanin laulun sanoilla:

Aika on kulkea, on aika pysähtyä. Aika on vihata ja rakastaa. Aika on itkeä, on aika nauraa. On aika purkaa, on aika rakentaa. Pienellä kivellä, pienellä nimellä oveeni on kirjoitettu mun paikka päällä maan. Aika on etsiä, on aika kadottaa. Aika on repiä ja istuttaa.. (Edelman 2011.)

Edelmanin Aika on -laulun sanat pohjautuvat Raamattuun, Saarnaajan kirjaan (3:1-8). Mielestäni Saarnaajan kirjan sanat kuvailevat hyvin nuoren aikuisen elämän vaiheita kohti aikuisuutta, ja sen kehitysvaiheen tuomia tehtäviä. Joskus kehitystehtävät tarvitsevat aikaa ja tukea, rinnalla kulkemista. Tuomisen mukaan kristillisessä kasvatuserityksessä korostetaan rinnalla kulkemista ja nuoren kasvun ohjaamista. Kasvun ohjaamista ei voida nimittää manipulaatioksi tai päätymistä nuoren elämän kannalta ennalta määrättyyn lopputulokseen. Kasvun ohjaaminen voi olla hengellistä ohjaamista, jossa tarkoituksena on olla rinnalla kulkija tai eräänlainen hengellinen matkakumppani. (Tuominen, 2005 41.)

Seurakunnan toimintaa tarvitaan tulevaisuudessakin. Seurakunta on ihmistä varten ja ihmisistä muodostuu seurakunta. Tutkimallani Kirkkonummen nuorten aikuisten ryhmällä oli tärkeä aikansa, aika aloittaa ja aika lopettaa. Aika näyttää, millaisia uusia tuulia ja vastuunkantajia nuorten aikuisten toiminnalle tulevaisuudessa saadaan.

LÄHTEET

- Aalto, Mikko (toim.) 2000. Ryppäästä ryhmäksi. Turvallisen ryhmän rakentaminen. Ryttylä: My Generation
- Aho, Sirkku 2004. Minäkäsityksen ja itsetunnon kehittyminen, muuttuminen ja pysyvyys. Teoksessa Sirkku Aho ja Kaarina Laine (toim.) Minä ja muut – Kasvaminen sosiaaliseen vuorovaikutukseen.. Helsinki: Otava
- Aikuistyön strategia i.a. Kirkkonummen suomalainen seurakunta. Viitattu 18.10.2013.
<http://www.kirkkonummenseurakunnat.fi/toiminta/aikuisille/>
- Cantell, Timo 2006. Nuorten aikuisten Kallio. Teoksessa Teija Mikkola, Kati Niemelä ja Juha Petterson. (toim.) Urbaani usko - nuoret aikuiset, usko ja kirkko. Tampere: Kirkontutkimuskeskuksen julkaisuja 96.
- Dunderfelt, Tony (toim.) 2004. Elämänkaari psykologia. Porvoo: WSOY
- Edelmann, Samuli 2011. Pienellä kivellä. Albumissa Pienellä kivellä. Warner Music. Warner Music Finland
- Evangelis-luterilaisen kirkon keskushallinto i.a. Viitattu 1.9.2013.
<http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp?open&cid=Content299A16>
- Halme, Lasse 2006. Nuorten aikuisten haaste kirkolle – Johtopäätöksiä nuorten aikuisten projektista. Teoksessa Teija Mikkola, Kati Niemelä ja Juha Petterson. (toim.) Urbaani usko - nuoret aikuiset, usko ja kirkko. Tampere: Kirkontutkimuskeskuksen julkaisuja 96.
- Halme, Lasse; Mikkola, Teija; Niemelä, Kati & Petterson Juha 2006. Johdanto. Teoksessa Teija Mikkola, Kati Niemelä ja Juha Petterson. (toim.) Urbaani usko - nuoret aikuiset, usko ja kirkko. Tampere: Kirkontutkimuskeskuksen julkaisuja 96
- Heikkilä, L.T Hannu 2007. Toimintatutkimuksen lähtökohdat. Teoksessa Hannu L.T Heikkilä, Esa Rovio ja Leena Syrjälä (toim.) Toiminnasta tietoon – toimintatutkimuksen menetelmät ja lähestymistavat. Helsinki: Kansanvälitysseura
- Heikkinen, L.T Hannu, Rovio, Esa & Kiilakoski Tomi 2007. Toimintatutkimus prosessina. Teoksessa Hannu L.T Heikkilä, Esa Rovio ja Leena Syrjälä (toim.) Toiminnasta tietoon – toimintatutkimuksen menetelmät ja lähestymistavat. Helsinki: Kansanvälitysseura

- Janatuinen, Mailis (toim.) 2006. Sanan anna koskettaa! Kysymyksiä ilosanomapiireihin. Kauniainen: Perussanoma
- Karikoivu, Ritva 2011. Henkilökohtainen tiedonanto. Kirkkonummen suomalaisen seurakunnan lähetystyönsihteerin. Viitattu 7.2.
- Kirkkohallitus 2001. Elämä – Usko – Rukous - Rippikoulusuunnitelma 2001. Suomen evankelisluterilaisen kirkon kirkkohallituksen julkaisuja 2001. Helsinki: Kirkkohallitus
- Kirkkohallitus 2009. Nuori aikuinen kirkon jäsenenä. Kirkkopalvelut ry, viitattu 14.8.2013
[http://kappeli.evl.fi/KKHASHa.nsf/7b71ae23c1dcb5bcc22572980062dd0b/0c207f7ae6538b14c225713e0024c049/\\$FILE/NAKJ%20-projektiraportti.pdf](http://kappeli.evl.fi/KKHASHa.nsf/7b71ae23c1dcb5bcc22572980062dd0b/0c207f7ae6538b14c225713e0024c049/$FILE/NAKJ%20-projektiraportti.pdf)
- Kirkkohallitus 2013. Nuoret seurakuntalaisina -kehittämisasiakirja. Suomen evankelisluterilaisen kirkon kirkkohallituksen julkaisuja 2012:6. Helsinki: Kirkkohallitus
- Kirkkokäsikirja 2000. Helsinki: Suomen kirkon sisälähetysseura
- Kirkkolaiva 2012. Tornion seurakunta. Seurakuntalehti. Viitattu 16.10.2013.
http://www.kirkkolaivalehti.fi/lehtiarkisto/kirkkolaiva2012_nro21/files/assets/pages/page0009.swf
- Kirkkonummen suomalainen seurakunta i.a.
- Kirkkonummen suomalainen seurakunta 2012. Seurakunta info. Viitattu 24.10.2013.
<http://www.kirkkonummenseurakunnat.fi/info/seurakunta-info/>
- Kirkkonummen suomalainen seurakunta 2013. Ryhmätoiminnan tilastot keväällä 2013
- Kirkon tiedotuskeskus 2006. Riparin käy tänäkin vuonna yli 50 000 nuorta. Uutinen. Suomen evankelis-luterilainen kirkko. Viitattu 17.7.2013.
<http://evl.fi/EVLUutiset.nsf/Documents/E4EDDF14C37564B9C22578A70025333A?OpenDocument&lang=FI>
- Kirkon tutkimuskeskus 2008. Monikasvoinen kirkko. Suomen Evankelisluterilainen kirkko vuosina 2004–2007. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 103. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus
- Kirkon tutkimuskeskus 2012. Haastettu kirkko. Suomen Evankelisluterilainen kirkko vuosina 2008–2011, Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 115. Porvoo: Kirkon tutkimuskeskus

- Koskiahho, Briitta 2002. Vapaaehtoistyönehdot ja edellytykset. Teoksessa Riitta Helovuori, Esko Koskenvesa, Niemelä Paula ja Juhani Veikkola (toim.) Diaconian käsikirja. Helsinki: Kirjapaja
- Kurronen, Erkki (Toim.) 1989. Mitäs nyt – pienryhmänohjaajan opas. SKSK-Kustannus
- Kuusinen, Jorma 1997. Nuorten aikuisten kehitystehtävät, onnellisuus ja kehityksen hallinta. Teoksessa Paula Lyytinen, Mikko Korkiakangas ja Heikki Lyytinen.(toim.) Näkökulmia kehityspsykologiaan – kehityskontekstissaan. Porvoo: WSOY
- Kyttä, Elise 2013. Henkilökohtainen tiedonanto. Nuorten aikuisten toiminnan kordinaattori (NAVI). Viitattu 30.9.
- Laine, Kaarina 2004. Yksilö ryhmässä. Teoksessa Sirkku Aho ja Kaarina Laine (toim.) Minä ja muut – Kasvaminen sosiaaliseen vuorovaikutukseen.. Helsinki: Otava
- Majamäki, Hannu 2006. Nuoret aikuiset ja kirkko – mahdollinen yhtälö. Teoksessa Teija Mikkola, Kati Niemelä ja Juha Petterson (toim.) Urbaani usko - nuoret aikuiset, usko ja kirkko. Tampere: Kirkontutkimuskeskuksen julkaisuja 96
- Meidän kirkko – Osallisuuden yhteisö –strategian mietintö 2007. Suomen evankelisluterilaisen kirkon strategia vuoteen 2015. Viitattu 12.8.2013.
[http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/49BEA3A9834046A9C225749C00290C4F/\\$file/Meidan_kirkko_strategia2015.pdf](http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/49BEA3A9834046A9C225749C00290C4F/$file/Meidan_kirkko_strategia2015.pdf)
- Mikkola, Teija 2006. Urbanin nuoren aikuisen arvot. Teoksessa Urbaani usko - nuoret aikuiset, usko ja kirkko. Toimittaneet Teija Mikkola, Kati Niemelä ja Juha Petterson. Tampere: Kirkontutkimuskeskuksen julkaisuja 96
- Myllyniemi, Sami (toim.) 2012. Monipolvinen hyvinvointi – Nuoriso barometri 2012. Nuorisotutkimusverkosto. Nuorisosasian neuvottelukunta. Helsinki: Opetus- ja kulttuuriministeriö
- Niemelä, Kati 2006. Nuorten aikuisten suhde kirkkoon. Teoksessa Teija Mikkola, Kati Niemelä ja Juha Petterson (toim.) Urbaani usko - nuoret aikuiset, usko ja kirkko. Tampere: Kirkontutkimuskeskuksen julkaisuja 97
- Nuorisolaki 2006. Suomen perustuslaki. Viitattu 23.10.2013.
<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060072>
- Nuorisotyön strategia i.a. Kirkkonummen suomalainen seurakunta, Viitattu 18.10.2013.

- <http://www.kirkkonummenseurakunnat.fi/toiminta/nuorille/>
- Nurmi, Suvielise ; Rantala Kaisa (toim.) 2011. Näyn ja kuulun. Lapsen etu ja osallisuus. Helsinki: Lasten Keskus
- Peura, Tuula 2013. Henkilökohtainen tiedonanto. Kirkkonummen suomalaisen seurakunnan aikuistyön kappalainen. Viitattu 11.10.
- Petterson, Juha 2006. Papisto, nuoret aikuiset ja kirkko. Teoksessa Teija Mikkola, Kati Niemelä ja Juha Petterson (toim.) Urbaani usko - nuoret aikuiset, usko ja kirkko. Tampere: Kirkontutkimuskeskuksen julkaisuja 96
- Porkka, Jouko 2005. Isostoiminnan rikkaus – leirityön tarpeista nuorisokulttuuriksi. Teoksessa Terhi Paananen ja Hans Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja
- Raamattu. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokouksen vuonna 1992 käyttöön ottama suomennos. Helsinki: Kirjapaja
- Salomaa, Päivi 2004. Nuoruus on päätä huimaava matka. Teoksessa Anne-Mari Myllykoski, Nina Melamies ja Sari Kangas (toim.) Itsenäistyvä nuori ja AD/HD. Juva: PS-Kustannus
- Salomäki, Hanna 2013. Henkilökohtainen tiedonanto. Teologian ja sosiologian tohtori. Viitattu 30.9.
- Siltala, Johanna 2013. Henkilökohtainen tiedonanto. Kirkkonummen suomalainen seurakunta aikuistyön pastori. Viitattu 20.10.
- Siltala, Mika 2013. Henkilökohtainen tiedonanto. Kirkkonummen suomalainen seurakunta johtava diakoniatyöntekijä. Viitattu 23.9.
- Suomen evankelisluterilainen kirkko i.a. Viitattu 16.6.2013
<http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/A06308E4C025C4B8C225707400441724?OpenDocument>
- Suurella sydämellä 2007–2013. Kirkkonummi. Kirkkonummen seurakunta. Viitattu 16.9.2013 <http://kirkkonummi.suurellasydamella.fi/index.php?sivu=35340>
- Tamm, Maare (toim.) 2012. Psykosociala teorier vid hälsa och sjukdom. Lund: Studentlitteratur AB
- Toivanen, Marja-Leena & Tukeva, Pekka 2005. Tahtoa, intoa ja rohkeutta. Teoksessa Paananen, Terhi & Tuominen Hans (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja

Tuominen, Hans 2005. Elän ja hengitän – nuoren spiritualiteetti. Teoksessa Terhi Paa-
nanen ja Hans Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapa-
ja

N:o 88 – 11.11.2010

15

Uusi nuorten aikuisten ryhmä alkaa seurakunnassa

HELI Salmi ja Heidi Tervahauta luotsaavat nuorten aikuisten iltoja Kirkkonummella.

Nuoret aikuiset ovat seurakunnissa usein väliinputoja. Kun rippikoulu on käyty ja isostoiminta nähty, jää moni etsimään paikkaansa seurakunnan yhteydessä. Omalle ikäryhmälle suunnatun toiminnan puutteeseen havahtuivat myös Torniosta Kirkkonummelle äskettäin työn ja opintojen perässä muuttaneet Heli Salmi ja Heidi Tervahauta. Tarmokkaat nuoret naiset eivät jääneet toimettomiksi, vaan ottivat yhteyttä seurakuntaan ja tarjoutuivat vapaaehtoisiksi.

Palaverissa seurakunnan työntekijöiden kanssa syntyi ajatus nuorten aikuisten illoista, jossa toimintaa ideoidaan ja toteutetaan yhdessä.

Illat pyörähtävät käyntiin tämän viikon lauantaina 13.11. klo 18.00 Lyanin yläkerrassa, Pappilanmäki 5. Ne on suunnattu kaikille yli kaksikymppisille nuoriksi aikuisiksi itsensä kokeville.

– Haaveemme on, että syntyisi toimivaa yhteisöllisyyttä, joka vastaisi itsenäistä elämäänsä aloittavien nuorten aikuisten toiveita ja tarpeita, iltoja luotsaavat Heli ja Heidi toteavat.

Seuraavat tapaamiset

syksyn 2010 aikana ovat lauantaina 27.11. ja lauantaina 11.12. klo 18.00.

Lisätietoja illoista saat Heliltä, puh. 046-6378468 ja Heidiltä, puh. 040-8232791 tai aikuistyön pastorilta Paula Närhiltä puh. 040-8603935.

Kirkkonummen Sanomat

Paikallista hyötytietoa

Pitopalvelua Siuntiosta

Ruuat, voileipä- ja täytekakut, ym.

050-5958470 TuuMa

tuulikki.malmstrom@gmail.com

www.pitopalvelu

jamoniaputuuma.com

–leikkaa talteen–

KESSELIN URHEILU-KAUPPA OY

Munkinkuja1, K:NUMMI

09-298 1312

10.30–18.30 LA10–15

Huollata pyöräsi nyt, tarjoamme **ILMAISEN** kuljetuksen Kirkkonummella.

Luistimien teroitus 6 €
Suksihuolto alk. 10 €

KATSASTUKSET

09-290 2300

www.kirkkonummenautokatsastus.fi

LIITE 2: Muistio

Kirkkonummen suomalaisen seurakunnan nuoret aikuiset

Lounaspalaveri 27.5.2011 klo 11.0–13.00

Läsnä:

Heidi Tervahauta

Heli Salmi

Paula Närhi

Kävimme palautekeskustelua kuluneesta kaudesta (syksy 2010 ja kevät 2011) ja vaihdoimme ajatuksia tulevaisuudesta. Muistiin kirjasimme seuraavaa:

Yleistä & hyvät kokemukset

- tiivis ydinryhmä muotoutunut (viisi henkeä Heli ja Heidi mukaan lukien), jäsenet sitoutuneita, yhteishenki ja yhdessä työskentely mutkatonta, Lyanin yläkerta toimiva tila
- kokoontumisia syksyn 2010 aikana kolme ja keväällä 2011 keskimäärin joka toinen lauantai. (tulevaisuus. ks. toimintasuunnitelma)
- Heli ja Heidi pitäneet kokoontumisista päiväkirjaa, joka illoissa aina kaikkien nähtävillä, toiminut hyvin

Kehitettävää & ideoita

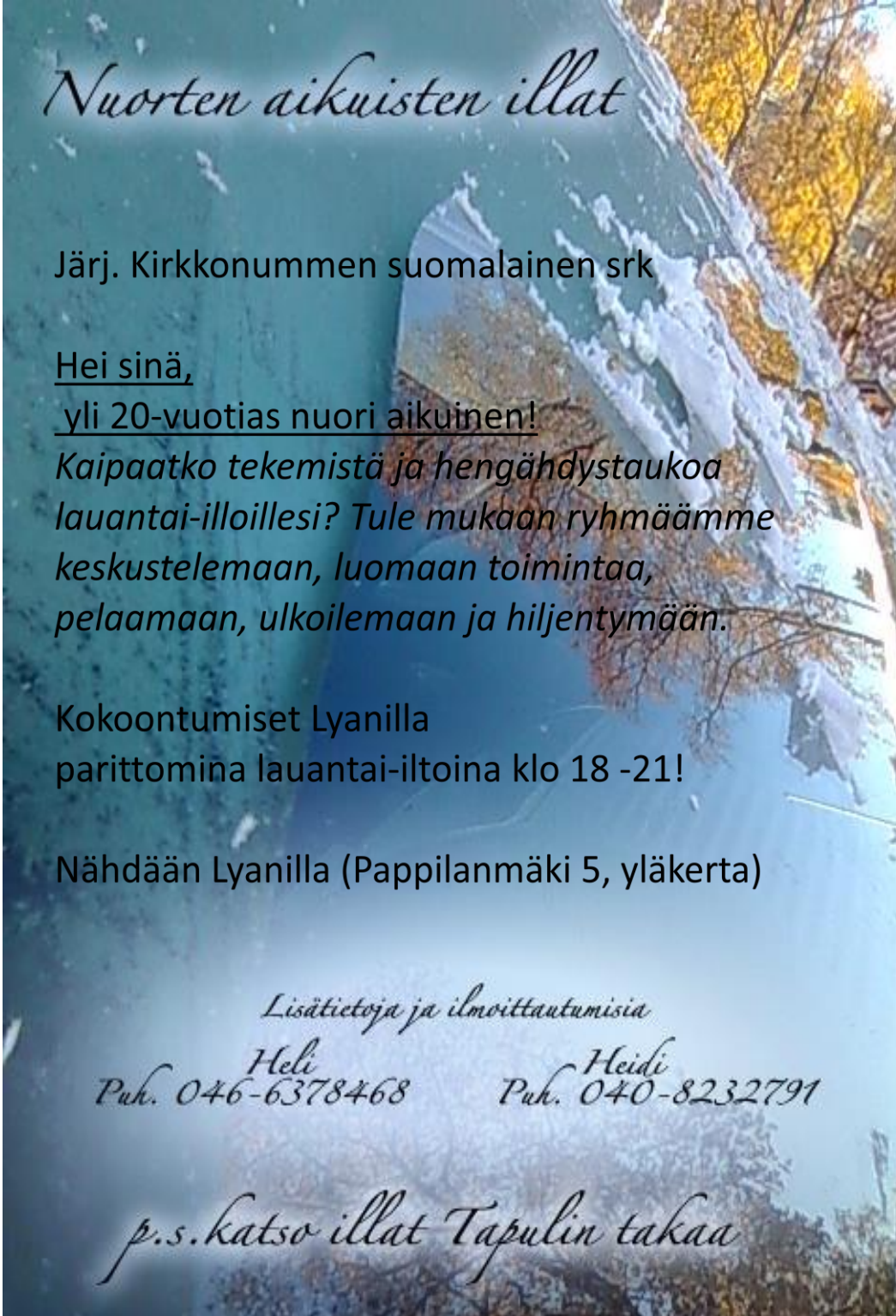
- yhteistyötä seurakunnan kanssa voisi olla enemmänkin, nyt tunne siitä, että nuorten aikuisten ryhmä melko irrallaan seurakunnan muusta toiminnasta
- ryhmällä intoa ja halua olla mukana esim. vapaaehtoisina erilaisissa tapahtumissa. Ryhmä toivoo, että saisi informaatiota tulevista tapahtumista, joiden toteuttamisessa ryhmän panosta voisi hyödyntää (tulossa kesällä mahdollisesti israelilaiset tanssit, syksyllä tanssitapahtuma, josta Tuula ollut jo yhteydessä, Kirk-

konummi-päivä). Keskusteltiin myös siitä, että ryhmä voisi silloin tällöin osallistua messujen toteuttamiseen (syksyn Ratamessu)

- todettiin, että työntekijäkokouksessa ollut esillä ja hyväksytty ajatus, että Heli ja Heidi voivat ottaa oma-aloitteisesti yhteyttä kaikkiin työntekijöihin ja pyytää heitä alustamaan nuorten aikuisten iltoihin. Keväällä illat pyörineet enimmäkseen ilman työntekijöitä, tulevaisuudessa mahdollisuutta pyytää mukaan työntekijä voisi hyödyntää enemmänkin
- toiminnan pyörittämisen kannalta (esim. retket) olisi hyvä jos ryhmällä olisi käytössään jonkin verran toimintamäärärahaa. Päätettiin, että Heli ja Heidi laativat aikuistyön tiimille toimintasuunnitelman, jonka pohjalta voidaan keskustella miten rahoitus olisi tarkoituksenmukaisinta järjestää (esiin nousi myös varojen kerääminen esimerkiksi myymällä leivonnaisia, mutta onko mahdollista/järkevää?)
Jälkihuomautus: toimintasuunnitelma tulee aikuistyön tiimille tämän muistion kanssa.
- säännölliset yhteistyöpalaverit aikuistyön työntekijän kanssa tärkeitä vähintään muutamia kertoja kaudessa ja muutoin tarpeen mukaan. Hyvä, jos joku nimetty nuorten aikuisten toiminnasta vastaavaksi, jolloin selkeää myös se, keneen voi olla yhteydessä

Muistiin kirjasi Paula

LIITE 3: Ensimmäinen mainos (2010)

Nuorten aikuisten illat

Järj. Kirkkonummen suomalainen srk

Hei sinä,
yli 20-vuotias nuori aikuinen!
*Kaipaatko tekemistä ja hengähdystaukoa
lauantai-illoillesi? Tule mukaan ryhmäämme
keskustelemaan, luomaan toimintaa,
pelaamaan, ulkoilemaan ja hiljentymään.*

Kokoontumiset Lyanilla
parittomina lauantai-iltoina klo 18 -21!

Nähdään Lyanilla (Pappilanmäki 5, yläkerta)

Lisätietoja ja ilmoittautumisia
Heli Puh. 046-6378468 *Heidi* Puh. 040-8232791

p.s.katso illat Tapulin takaa

LIITE 4: Päiväkirja (Tekijän hallussa)

LIITE 5: Muistio - Kehittämispalaute keväällä 2011

Kirkkonummen seurakunta

Muistio

Nuoret aikuiset

28.5.2011

Nuorten aikuisten kevät kauden kehittämispalaveri

Aika	28.5.2011 klo 18–19
Paikka	Kirkkonummi
Läsnä	Heidi Tervahauta Heli Salmi Jäsen A Jäsen B Jäsen C

1 Vanhan toiminnan esittely

- Muistelimme mennyttä syksyä ja välitimme muillekin eilisen palaverin terveiset ja pohdinnat, joita Paulan kanssa nousi esille.
- Todettiin, että syksyn osalta toiminta oli toteutunut hyvin ja samansuuntaista toimintaa haluttiin jatkossakin.
- Ryhmän kaikki jäsenet antoivat rakentavaa palautetta ja kehitysideoita toiminnan kannalta.

2 Kehitettävää tulevalle toimintakaudelle

- Toiveena tehostaa markkinointia syksyllä 2011.
- Illan ohjelmarungosta heräsi paljon keskustelua, onko se hyvä.
 - Kokoonumispaikka säilyy sama, mutta aika vähenee 30 min
 - Hartaudet hyvää
 - Halutaan tehdä yhteistyötä seurakunnan kanssa
 - Iltojen toiminnallisuudesta pidetään ja halutaan säilyttää ne ennallaan
 - Iltojen ohjelma- ja hartausvastuita jaetaan syksyllä
 - Toiveena viettää aikaa yhdessä

3 Nimetyt ohjaajat tulevalle kaudelle

- Heidi jatkaa toiminnan päävastaavana, Helin jäädessä pois ohjaajaparin tehtävistä.
- Seurakunnan työntekijöiden vastaavaksi ohjaajaksi on ilmoitettu Juhani Nurminen, alkaen syksyllä 2011.

Heidi ja Heli kokoavat annetun palautteen pohjalta uuden toimintasuunnitelman syksyille 2011 ja lähettävät suunnitelman Paulalle, sekä myös tiedoksi Juhanille. Suunnitelluista illoista Heidi on yhteydessä Ritva Karikoivuun, joka vastaa ryhmien tilavarauksista.

Muistion kirjasi: Heidi Kirkkonummella 28.5.2011

LIITE 6: Toimintasuunnitelma 2011 syys ja 2012 kevät

NUORET AIKUISET -RYHMÄN TOIMINTASUUNNITELMA SYKSY 2011- KEVÄT 2012

Nuoret aikuiset on joukko yli 20-vuotiaita nuoria, jotka ovat vapaaehtoisesti perustaneet hengellisen ja toiminnallisen ryhmän. Iltoihin sisältyy Jumalan sanaa ja yhdessä oloa sekä toiminnallisia osuuksia ja kahvittelu hetkiä. Ryhmämme on kokoontunut joka toinen lauantai-ilta Lyanilla viime syksystä lähtien ja tätä toimintaa on tarkoitus jatkaa ja kehittää tulevalla toimintakaudella.

AJANKOHDAT

Toimintakausi alkaa syksyllä 20.8.2011 (vko 33) ja päättyy 26.5.2012 (vko 21). Pidämme taukoa ainoastaan 10.12 – 21.1 (Joulu) sekä hiihtoloman ajan (vko 8).

syksy 2011

20.8	(Ryhmän oma suunnittelukerta. Ei ilmoitusta lehteen)
27.8	(Toimintamme mainostamista Kirkkonummi päivillä. Ei ilmoitusta lehteen)
3.9	Kokoontuminen Lyanilla. Raamattupiiri+toimintaa
17.9	Retki
1.10	Seurakunnan järjestämä tapahtuma, jonka toteuttamiseen nuoret aikuiset osallistuvat
15.10	Kokoontuminen Lyanilla. Raamis+toimintaa
12.11	Kokoontuminen Lyanilla. Raamis+toimintaa
26.11	Kokoontuminen Lyanilla. Raamis+toimintaa
10.12	Kokoontuminen Lyanilla. Pikkujoulut. Hiljentyminen Joulun sanomaan.

Kevät 2012

- 21.1 (Ryhmän suunnitelukerta. Ei ilmoitusta lehteen)
- 4.2 Kokoontuminen Lyanilla. Raamis+toimintaa
- 18.2 Kokoontuminen Lyanilla. Raamis+toimintaa
- 3.3 Kokoontuminen Lyanilla. Raamis+toimintaa
- 17.3 Kokoontuminen Lyanilla. Raamis+toimintaa
- 31.3 Kokoontuminen Lyanilla. Raamis+toimintaa
- 14.4 Kokoontuminen Lyanilla. Raamis+toimintaa
- 28.4 Kokoontuminen Lyanilla. Raamis+toimintaa
- 12.5 Retki
- 26.5 Kokoontuminen Lyanilla. Toimintakauden päättäjäiset ja tulevan kauden ideointi.

TOIMINTAKAUDEN SISÄLTÖ

Kokoonnumme joka toinen lauantai-ilta klo 18 – 21 Lyanin yläkerrassa. Tarkoituksena on perehtyä tarkemmin Raamatun teksteihin raamattupiirin tyyppisesti, keskustella maailman menosta tarjoilun äärellä ja tehdä erilaisia toiminnallisia kokonaisuuksia. Lisäksi jokaiseen iltaan kuuluu myös hartaus ja hengellistä musiikkia. Toiminnallisista kokonaisuuksista voisimme esimerkkinä mainita edellisen kauden improvisaatio illan, sauvakävely hetken sekä pulkkamäen lätyjen kera.

Tulevalla toimintakaudella olemme myös päättäneet, että mahdollisuuksien mukaan kokoonnumme joka toinen sunnuntai Jumalanpalvelukseen (vuorottelee Lyanin kokoon-tumisien kanssa). Jonka jälkeen tarjoillaan kirkkokahvit jonkun ryhmään kuuluvan nuoren kotona. (Tätä osuutta emme markkinoi lehdessä erikseen, vaan kutsumme kirkko-kahveille Jumalanpalveluksessa kohtaamamme nuoret)

RETKET

Toiveenamme olisi että voisimme toteuttaa kaksi retkeä toimintakautemme aikana. Ensimmäinen retki ajoittuisi syksylle ja toinen keväälle. Mahdollisia retkikohteita ovat mm. Linnanmäki, Suomen linna, Korkeasaari, ratsastus, elokuvateatteri tai jokin muu vastaava. Ajatuksenamme oli keväällä 2011 tehdä retki Suomenlinnaan, mutta ryhmän jäsenten oma taloudellinen tilanne ei mahdollistanut kyseistä retkeä. Tästä syystä toivoisimme, että seurakunta tulisi meitä vastaan rahallisesti retkien osalta. Ryhmämme kykenee maksamaan pienen omavastuu osuuden, mikäli seurakunta tulee kustannuksissa vastaan. Otamme mielellämme retkille mukaan seurakunnan työntekijän.

Retkien tavoitteena on laajentaa maailmankatsomusta, tutustua ympärillä oleviin mahdollisuuksiin, oppia uutta, ryhmäytyä ja tulla tutuksi sekä nähdä Jumala joka puolella elämässämme.

SEURAKUNTAYHTEYS

Toivomme, että saisimme mahdollisuuksia toimia seurakunnan yhteydessä. Mitä tapahtuu? Missä tapahtuu? Miten me voisimme olla mukana toteuttamassa tai osallistumassa muuten?

Meidät on kutsuttu syksyllä 2011 osallistumaan Kirkkonummi päiville, jolloin tarkoitus olisi lähinnä osallistuminen, esille tuleminen ja toimintamme markkinointi. Meitä on informoitu israelilaisista kansantansseista, johon osallistumme mahdollisuuksien mukaan. Olemme myös mukana toteuttamassa latinotanssi -tapahtumaa, joka järjestetään syksyllä. Toivoisimme tämän tyyppisiä osallistavia tilaisuuksia lisää ja olemme puhuneet myös siitä, että haluaisimme osallistua Jumalanpalveluksien toteuttamiseen.

TOIMINNAN TAVOITTEET

- Hengellinen sanoma
- Jumalaan tutustuminen
- Seurakuntayhteys
- Tutustuminen/ryhmytyminen
- Toimintasuunnitelman toteuttaminen
- Ryhmä koon kasvattaminen
- Yksinäisyyden/syrjäytymisen ehkäiseminen
- Hyvä ruoka, parempi mieli
- Vertaistuki
- Tunteelliset kokemukset
- Tasavertaisuus ryhmässä
- Mahdollisuuksien antaminen/kokeminen

LIITE 7: Muistio - Kehittämispalaveri kevät 2012

Kirkkonummen seurakunta Nuoret aikuiset

Muistio

Heidi Tervahauta

18.2.2012

Nuorten aikuisten kevät -palaveri

Aika	18.2.2013 klo 18–20
Paikka	Kirkkonummi
Läsnä	Heidi Tervahauta Heli Salmi Ritva Karikoivu Jäsen A Jäsen B Jäsen C

1 Vanha toimintasuunnitelma

Heidi esitteli viime syksyn toimintasuunnitelman. Todettiin, että syksyn osalta toimintasuunnitelmaa on toiminut hyvin ja sitä on noudatettu. Ryhmän kaikki jäsenet antoivat, vanhan toimintasuunnitelman pohjalta, palautetta. Kehittämisen lähtökohtana on luoda toimintaa, joka palvelisi kaikkia ryhmäläisiä.

2 Kehittämis ehdotukset

Ehdotetaan toiminnanvetäjäksi Heidiä. Syksyn kaudelle Heidin lähtiessä Slovakiaan etsitään päävastaavaa ryhmästäme. Lisäksi Heli on luvannut toimia syksyn osalta ohjaa-

janaparina. Seurakunnan työntekijöiden vastaavaksi ohjaajaksi syksylle ehdotetaan Ritva Karikoivua.

Lisäksi ehdotetaan, että raamattupiiriä jatketaan ja käyttöön otetaan Ilosanomapiirin keskustelumateriaali. Ehdotetaan, että kokoontumispaikaksi vaihdetaan seurakuntatalolle ja että kokoontumiskertoja vähennetään puolella. Illan yhteydessä oleva kahvitauko halutaan jättää pois. Hartaus- ja rukoushetket säilytettäisiin vanhan suunnitelman mukaisesti.

3 Päätökset

Kevät kauden loppuun ryhmänohjaajana toimii Heidi ja syksyn osalta ryhmää tiedotetaan lisää.

Seurakunnan puolesta vastaavana ohjaajana toimii Ritva Karikoivu.

Päätetään raamattupiirin jatkuvuudesta, mutta kumotaan kokoontumiskertojen vähentäminen puolella. Näin ollen kokoontumiskertojen määrät pysyvät ennallaan. Kokoontumiset järjestetään jatkossa seurakuntatalolla. Käyttöön otetaan keskustelumateriaali iltoja helpottamaan. Kahvitarjoilu jätetään illasta pois. Hartaudet ja rukoushetket säilytetään vanhan suunnitelman mukaisesti.

Ryhmän uusi toimintasuunnitelma kootaan loppukeväästä.

Muistion kirjasi: Heidi

Kirkkonummella 18.2.2012

LIITE 8: Toimintasuunnitelma 2012syys ja 2013 kevät

NUORET AIKUISET -RYHMÄN TOIMINTASUUNNITELMA SYKSY 2012 – KEVÄT 2013

Nuoret aikuiset on joukko yli 20-vuotiaita nuoria, jotka toimivat hengellisessä ryhmässä vapaaehtoisuuden nimeen. Iltoihin sisältyy Jumalan sanaa, yhdessäoloa, Raamattuun syventymistä ja kahvittelua. Ryhmämme on kokoontunut joka toinen lauantai-ilta Ly-anilla viime syksystä lähtien, mutta nyt olemme päättäneet hieman muuttaa toimintaamme. Ryhmämme on tarkoitus kokoontua maanantai-iltaisin kello 18 – 20 seurakuntatalolla ja tällä toimintakaudella kokoontumisten pääpaino on Raamatun tutkimisessa.

AJANKOHDAT

Toimintakausi alkaa syksyllä 3.9.2012 (vko 36) ja päättyy 20.5.2013 (vko 21). Pidämme taukoa ainoastaan 10.12 (vko 50) – 21.1 (vko 4) (joulu) sekä hiihtoloman ajan (vko 8).

syksy 2012

3.9	Kokoontuminen seurakuntatalolla. Raamattupiiri.
17.9	Kokoontuminen seurakuntatalolla. Raamis.
1.10	Kokoontuminen seurakuntatalolla. Raamis.
15.10	Kokoontuminen seurakuntatalolla. Raamis.
29.10	Kokoontuminen seurakuntatalolla. Raamis.
12.11	Kokoontuminen seurakuntatalolla. Raamis.
26.11	Kokoontuminen seurakuntatalolla. Raamis.
10.12	Kokoonnumme seurakuntatalolla. Pikkujoulut. Hiljentyminen joulun sanomaan.

Syksyllä toteutetaan retki sopivana ajankohtana. Retkikohde vielä selvityksen alla. Suunnitteilla olisi kuitenkin osallistua johonkin hengelliseen nuorten (aikuisten) tapahtumaan.

Kevät 2013

- 14.1 Kokoontuminen seurakuntatalolla. Raamis.
- 28.1 Kokoontuminen seurakuntatalolla. Raamis.
- 11.2 Kokoontuminen seurakuntatalolla. Raamis.
- 25.2 Kokoontuminen seurakuntatalolla. Raamis.
- 11.3 Kokoontuminen seurakuntatalolla. Raamis.
- 25.3 Kokoontuminen seurakuntatalolla. Raamis.
- 8.4 Kokoontuminen seurakuntatalolla. Raamis.
- 22.4 Kokoontuminen seurakuntatalolla. Raamis.
- 6.5 Kokoontuminen seurakuntatalolla. Raamis.
- 20.5 Tulevansuunnittelua, toimintasuunnitelman väsääminen ja kauden päättäjäiset seurakuntatalolla.

Tarkoituksena on tehdä retki myös kevätkaudella. Mutta suunnittelemme kyseisen retken vasta joulun jälkeen. Pyrimme löytämään myös kevätpuolella hengellisen tapahtuman johon voisimme osallistua yhdessä.

TOIMINTAKAUDEN SISÄLTÖ

Kokoonnumme joka toinen maanantai klo 18 -20 seurakuntatalolla. Tarkoituksena on perehtyä tarkemmin Raamatun teksteihin raamattupiirin muodossa. Lisäksi jokaiseen iltaan kuuluu myös rukousta ja hengellistä musiikkia.

RETKET

Toiveenamme olisi että voisimme toteuttaa kaksi retkeä toimintakautemme aikana. Ensimmäinen retki ajoittuisi syksylle ja toinen keväälle. Mahdollisia retkikohteita ovat hengelliset tapahtumat lähipaikkakunnilla. Toiveemme on, että seurakunta voisi tukea meitä retkien matkakustannuksissa.

Retkien tavoitteena on laajentaa ryhmän jäsenten hengellistä kenttää.

TOIMINNAN TAVOITTEET

- Uskonelämän tukeminen
- Jumalaan tutustuminen
- Seurakuntayhteys
- Yksinäisyyden/syrjäytymisen ehkäiseminen
- Vertaistuki
- Tunteelliset kokemukset
- Tasavertaisuus ryhmässä
- Mahdollisuuksien antaminen/kokeminen

LIITE 9: Johtavan diakoniatyöntekijän haastattelukysymykset

- Miten toimintaa on toteutettu seurakunnassa? (työmuodot? kauanko?)

- Kuinka paljon se tavoittaa ihmisiä? (vauvasta vaariin?)

- Kirkkonummella mikä on suosituin tai eniten vapaaehtoisia muukaan vetävä toiminta?
- tai mihin tarvetta on eniten?

- Koostuvatko vapaaehtoiset seurakunnanjäsenistä vai ei? Onko tällä mitään väliä toiminnan kannalta?

MUTTA TÄRKEIN:

- Mitä vapaaehtoistyö antaa seurakunnalle (seurakuntalaisille + työntekijöille)?

LIITE 10: Haastattelukysymykset

Kuinka päädyit nuorten aikuisten ryhmään?

- mistä löysit ilmoituksen?
- kuulitko ryhmästä joltain?

Mitkä olivat odotuksesi: Muitakin kristittyjä nuoria.

- toiminnan suhteen
- ryhmänohjaajien
- seurakunnan
- kokoontumiskerroilta

Mitä toivoit edellä mainituista asioista?

Mitä mieltä olit ryhmän jatkuvuudesta? Oliko se tarpeellista?

- saitko vaikuttaa ryhmän kehittämiseen vuosien mittaa? Koitko luottamusta ja yhteisöllisyyden vahvistamista?

Mitä sait toiminnasta ja ryhmästä?

- Eväitä elämään
- Uskoon
- seurakunnalta
- ryhmänohjaajilta

Millainen ryhmä olimme?

Entä, mitä mieltä olit ryhmän loppumisesta?

Kuinka elämän polkusi jatkossa etenee kohti tulevaisuutta?